

USTAWA

z dnia r.

o paszach¹⁾

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) właściwość organów w zakresie higieny i urzędowej kontroli pasz oraz dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt, określonych w przepisach:
 - a) rozporządzenia (WE) nr 183/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 stycznia 2005 r. ustanawiającego wymagania dotyczące higieny pasz (Dz. Urz. UE L 35 z 8.02. 2005, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 183/2005”,
 - b) rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt (Dz. Urz. UE L 268 z 18.10.2003, str. 29; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 40, str. 238), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1831/2003”,
 - c) rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 882/2004”,
 - d) rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. UE L 147 z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 999/2001”
- z uwzględnieniem zasad, obowiązków i wymagań, określonych w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającym ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującym Europejski Urząd do spraw bezpieczeństwa żywności oraz ustanawiającym procedury w zakresie bezpieczeństwa

żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 1.02.2002, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 178/2002”;

- 2) właściwość organów w zakresie dotyczącym zezwoleń, oznakowania i nadzoru nad genetycznie zmodyfikowanymi organizmami do użytku paszowego oraz genetycznie zmodyfikowanymi paszami, określonym w:
 - a) rozporządzeniu (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz. Urz. UE L 268 z 18.10.2003, str. 1), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 1829/2003”,
 - b) rozporządzeniu (WE) nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. dotyczącym możliwości śledzenia i etykietowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz możliwości śledzenia żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie i zmieniającym dyrektywę 2001/18/WE (Dz. Urz. UE L 268 z 18.10.2003, str. 24), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 1830/2003”;
- 3) właściwość organów w sprawach transgranicznego przemieszczania organizmów genetycznie zmodyfikowanych, w zakresie dotyczącym genetycznie zmodyfikowanych organizmów do użytku paszowego, określonego w rozporządzeniu (WE) nr 1946/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie transgranicznego przemieszczania organizmów genetycznie zmodyfikowanych (Dz. Urz. UE L 287 z 5.11.2003, str. 1), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 1946/2003”;
- 4) zasady wytwarzania i stosowania pasz leczniczych oraz obrotu nimi, a także wymagania dotyczące ich jakości oraz sposób sprawowania nadzoru oraz urzędowej kontroli tych pasz;
- 5) wymagania dotyczące higieny pasz i wprowadzania ich do obrotu oraz sposób sprawowania nadzoru oraz urzędowej kontroli pasz, w zakresie nieuregulowanym w przepisach wymienionych w pkt 1.

Art. 2. Ustawa nie narusza przepisów o:

- 1) weterynaryjnej kontroli granicznej;
- 2) kontroli weterynaryjnej w handlu;

3) organizmach genetycznie zmodyfikowanych.

Art. 3. Do postępowania w sprawach indywidualnych, rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnej, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że ustawa albo przepisy wymienione w art. 1 pkt 1 stanowią inaczej.

Art. 4. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) prawo żywnościowe – prawo żywnościowe w rozumieniu art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002;
- 2) pasza – paszę w rozumieniu art. 3 ust. 4 rozporządzenia nr 178/2002;
- 3) genetycznie zmodyfikowana pasza – genetycznie zmodyfikowaną paszę w rozumieniu art. 2 ust. 7 rozporządzenia nr 1829/2003;
- 4) genetycznie zmodyfikowany organizm do użytku paszowego – genetycznie zmodyfikowany organizm do użytku paszowego w rozumieniu art. 2 ust. 9 rozporządzenia nr 1829/2003;
- 5) materiały paszowe - produkty pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego występujące w stanie naturalnym, świeże lub konserwowane albo przetworzone, oraz inne substancje organiczne, a także substancje nieorganiczne, zawierające dodatki paszowe albo niezawierające tych dodatków, przeznaczone do żywienia zwierząt, w formie nieprzetworzonej lub przetworzonej, albo do sporządzania mieszanek paszowych, albo jako nośniki premiksów;
- 6) mieszanki paszowe - mieszaniny materiałów paszowych zawierające dodatki paszowe lub premiksy albo niezawierające tych dodatków lub premiksów, przeznaczone do stosowania w żywieniu zwierząt, w formie mieszanki paszowej pełnoporcjowej albo mieszanki paszowej uzupełniającej;
- 7) dodatki paszowe - dodatki paszowe w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1831/2003;
- 8) premiks - premiks w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. e rozporządzenia nr 1831/2003;
- 9) pasze lecznicze - mieszaninę jednego lub kilku dopuszczonych, na podstawie przepisów Prawa farmaceutycznego, do obrotu premiksów leczniczych z jedną lub kilkoma paszami, przeznaczoną, ze względu na swoje właściwości

profilaktyczne lub lecznicze, do podawania zwierzętom w formie niezmienionej;

- 10) produkt pośredni - przeznaczoną do wytworzenia paszy leczniczej mieszaninę jednego lub kilku dopuszczonych, na podstawie przepisów Prawa farmaceutycznego, do obrotu premiksów leczniczych z materiałem paszowym stanowiącym nośnik dla premiksu leczniczego w stężeniu umożliwiającym wytworzenie paszy leczniczej;
- 11) mieszanka paszowa pełnoporcjowa - mieszankę paszową przeznaczoną do bezpośredniego żywienia zwierząt, o składzie wystarczającym do zapewnienia składników pokarmowych niezbędnych do zaspokojenia dziennych potrzeb żywieniowych zwierząt danego gatunku, w określonym wieku lub użytkowanych w określony sposób;
- 12) mieszanka paszowa uzupełniająca - mieszankę paszową charakteryzującą się wysoką zawartością niektórych substancji, która ze względu na swój skład jest wystarczająca dla zapewnienia dawki dziennej, wyłącznie w przypadku gdy jest stosowana z innymi paszami, przy czym dawka dzienna oznacza całkowitą ilość pasz obliczoną w odniesieniu do pasz o wilgotności 12%, niezbędną do zaspokojenia dziennych potrzeb żywieniowych zwierząt danego gatunku, o określonym wieku i kierunku użytkowania;
- 13) mieszanka paszowa dietetyczna - mieszankę paszową zaspokajającą szczególne potrzeby żywieniowe, która ze względu na specjalny skład fizykochemiczny lub sposób przygotowania różni się od powszechnie stosowanych mieszanek paszowych i jest przeznaczona dla zwierząt:
 - a) u których procesy trawienia, przyswajania i metabolizmu są lub mogą być tymczasowo zakłócone lub uległy nieodwracalnym zmianom,
 - b) dla których ze względu na stan fizjologiczny jest wskazane kontrolowanie spożycia określonych substancji w paszach;
- 14) podmiot działający na rynku pasz – podmiot w rozumieniu art. 3 lit. b rozporządzenia nr 183/2005;
- 15) laboratorium urzędowe – laboratorium określone w art. 12 rozporządzenia nr 882/2004;
- 16) zakład – zakład w rozumieniu art. 3 lit. d rozporządzenia nr 183/2005;
- 17) wprowadzanie do obrotu – wprowadzanie na rynek w rozumieniu art. 3 ust. 8 rozporządzenia nr 178/2002;

- 18) substancja niepożądana - substancję lub produkt, z wyjątkiem czynników patogennych, obecne na zewnątrz lub wewnątrz paszy i stanowiące potencjalne niebezpieczeństwo dla zdrowia człowieka, zwierząt lub dla środowiska, a także mogące niekorzystnie wpływać na produkcję zwierzęcą;
- 19) przesyłka - określoną ilość pasz lub pasz leczniczych, objętą tym samym dokumentem potwierdzającym przeprowadzenie kontroli przesyłki, przewożoną jednym środkiem transportu oraz pochodzącą z jednego państwa trzeciego lub jego części;
- 20) osoba odpowiedzialna za przesyłkę - osobę odpowiedzialną za przesyłkę w rozumieniu przepisów o weterynaryjnej kontroli granicznej;
- 21) zwierzęta – zwierzęta w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. e rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 273 z 10.10.2002, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 37, str. 92, z późn. zm.);
- 22) zwierzęta gospodarskie - zwierzęta w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. f rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 273 z 10.10.2002, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 37, str. 92, z późn. zm.);
- 23) zwierzęta towarzyszące – zwierzęta w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. h rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 273 z 10.10.2002, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 37, str. 92).

Art. 5. 1. Zadania i obowiązki związane z higieną i urzędową kontrolą pasz wykonują organy Inspekcji Weterynaryjnej w zakresie, na zasadach i w sposób określony w przepisach wymienionych w art. 1 pkt 1 oraz w ustawie.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów Unii Europejskiej, wydanych w trybie art. 31 ust. 2 rozporządzenia nr 183/2003 lub art. 62

ust. 3 rozporządzenia nr 882/2004, wynika obowiązek podjęcia lub wykonania przez właściwy organ określonych zadań lub czynności w zakresie higieny lub urzędowej kontroli pasz, określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje zadań lub czynności określonych w tych przepisach, wykonywanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej lub sposób ich wykonywania, lub
 - 2) szczegółowe wymagania dotyczące higieny lub urzędowej kontroli pasz w zakresie przekazanych do uregulowania przez Rzeczpospolitą Polską lub państwa członkowskie Unii Europejskiej
- mając na względzie realizację celów określonych w przepisach Unii Europejskiej w zakresie prawa żywnościowego, w tym zapewnienie bezpieczeństwa pasz oraz skutecznej ich kontroli, a także zapobieganie, ograniczanie lub eliminowanie zagrożeń dla zdrowia publicznego.

Art. 6. 1. Przy produkcji pasz, w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia nr 183/2005, powinny być spełnione wymagania:

- 1) zdrowotne lub
- 2) higieniczne, lub
- 3) sanitarne, lub
- 4) organizacyjne, lub
- 5) lokalizacyjne, lub
- 6) techniczne, lub
- 7) technologiczne

- jeżeli zostały określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania wymienione w ust. 1, w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia nr 183/2004, biorąc pod uwagę wielkość produkcji, ochronę zdrowia publicznego, w tym potrzebę zapewnienia odpowiedniego poziomu higieny przy produkcji pasz i ich bezpieczeństwa, a także realizację celów określonych w prawie żywnościowym.

Art. 7. 1. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, właściwym organem w rozumieniu rozporządzenia nr 882/2004, rozporządzenia nr 183/2005 oraz rozporządzenia nr 999/2001 jest na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powiatowy lekarz weterynarii.

2. Powiatowy lekarz weterynarii, w zakresie zadań określonych w przepisach rozporządzenia nr 882/2004, rozporządzenia nr 183/2005, rozporządzenia nr 999/2001 oraz w przepisach wydanych w trybie tych rozporządzeń, wydaje decyzje administracyjne lub wykonuje inne czynności związane:

- 1) z rejestracją, zawieszaniem, cofaniem rejestracji i dokonywaniem zmian w rejestracji zakładów oraz zatwierdzaniem, zawieszaniem, cofaniem zatwierdzenia, warunkowym zatwierdzaniem oraz dokonywaniem zmian w zatwierdzaniu zakładów, w tym:
 - a) prowadzeniem rejestru zakładów, o którym mowa w art. 9 ust. 3,
 - b) przyjmowaniem oświadczeń, o których mowa w art. 17 ust. 2 i art. 18 ust. 3,
 - c) przyjmowaniem powiadomień i wniosków, o których mowa w art. 18 ust. 1 i 2 - rozporządzenia nr 183/2005;
- 2) ze sprawowaniem urzędowej kontroli pasz i wykonywaniem innych zadań określonych w rozporządzeniu nr 882/2004, w tym stosowaniem środków, o których mowa w art. 54 tego rozporządzenia.

3. Decyzje administracyjne, o których mowa w ust. 2, wydaje się z urzędu, chyba że przepisy ustawy, rozporządzenia nr 882/2004 lub rozporządzenia nr 183/2005, lub rozporządzenia nr 999/2001, lub przepisy wydane w trybie tych rozporządzeń, stanowią inaczej.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sprawy rozstrzygane przez powiatowego lekarza weterynarii w drodze decyzji administracyjnej ze wskazaniem decyzji wydawanych z urzędu i decyzji wydawanych na wniosek, w tym treść tych wniosków, mając na względzie realizację celów określonych w prawie żywnościowym oraz zapewnienie wykonywania urzędowych kontroli pasz w jednolity sposób na obszarze całego kraju.

Art. 8. 1. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej minister właściwy do spraw rolnictwa, w sprawach dotyczących genetycznie zmodyfikowanych organizmów do użytku paszowego i genetycznie zmodyfikowanych pasz, wykonuje zadania, kompetencje i obowiązki właściwego organu krajowego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwego organu krajowego, właściwego organu w państwie członkowskim Unii Europejskiej, określonych w rozporządzeniu nr 1829/2003 i rozporządzeniu nr 1830/2003.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w sprawach dotyczących genetycznie zmodyfikowanych organizmów do użytku paszowego i genetycznie zmodyfikowanych pasz, wykonuje również zadania, kompetencje i obowiązki określone dla państwa członkowskiego Unii Europejskiej w art. 30 ust. 4, art. 33 ust. 1 oraz art. 36 rozporządzenia nr 1829/2003.

3 Minister właściwy do spraw rolnictwa wykonuje również zadania, kompetencje i obowiązki określone dla państwa członkowskiego Unii Europejskiej w art. 18 ust. 6, art. 20 ust. 2, art. 21 ust. 4, art. 22 ust. 1 rozporządzenia nr 1829/2003.

4. Informacje uzyskane w ramach postępowania w sprawach zezwolenia na wprowadzanie do obrotu, używanie lub przetwarzanie genetycznie zmodyfikowanego organizmu do użytku paszowego i genetycznie zmodyfikowanej paszy mające, zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1829/2003, charakter poufny, nie mogą być ujawniane przypadków określonych w art. 30 ust. 6 tego rozporządzenia.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest organem właściwym do podawania do wiadomości publicznej informacji, które zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1829/2003 mają charakter poufny, w przypadkach określonych w art. 30 ust. 6 tego rozporządzenia, oraz do udostępniania dokumentacji otrzymanej na jego podstawie.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie art. 35 rozporządzenia nr 1829/2003 lub art. 10 rozporządzenia nr 1830/2004 wynika obowiązek podjęcia lub wykonania przez właściwy organ, właściwy organ krajowy państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwy organ krajowy, właściwy organ w państwie członkowskim Unii Europejskiej określonych zadań lub czynności, wykonuje te zadania lub czynności.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie art. 35 rozporządzenia nr 1829/2003 lub art. 10 rozporządzenia nr 1830/2004 wynika obowiązek podjęcia lub wykonania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej określonych czynności w zakresie dotyczącym genetycznie zmodyfikowanych organizmów do użytku paszowego lub genetycznie zmodyfikowanych pasz, wykonuje ten obowiązek, o ile podjęcie lub wykonanie takich czynności należy do zakresu działania ministra właściwego do spraw rolnictwa, określonego w ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 159, poz. 1548, z późn. zm²⁾).

Art. 9. Główny Lekarz Weterynarii, w sprawach transgranicznego przemieszczania organizmów genetycznie zmodyfikowanych do użytku paszowego lub pasz genetycznie zmodyfikowanych, wykonuje zadania, kompetencje i obowiązki określone dla państwa członkowskiego Unii Europejskiej w art. 9 ust. 1, 3 i ust. 4 oraz art. 15 ust. 1 rozporządzenia nr 1946/2003.

Art. 10. 1. Wniosek o wpis do rejestru zakładów albo wniosek o zatwierdzenie zakładu składa się w terminie co najmniej 30 dni przed dniem rozpoczęcia planowanej działalności.

2. Wniosek o wpis do rejestru zakładów albo wniosek o zatwierdzenie zakładu zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę i adres siedziby wnioskodawcy;
- 2) określenie:
 - a) rodzaju i zakresu działalności, która ma być wykonywana,
 - b) lokalizacji zakładu, w którym ma być wykonywana działalność.

3. Do wniosku dołącza się:

- 1) aktualny odpis z Krajowego Rejestru Sądowego albo
- 2) zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej, albo
- 3) kopię zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE udzielonego przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej – w przypadku gdy wnioskodawca będący cudzoziemcem, w rozumieniu przepisów o cudzoziemcach, zamierza wykonywać działalność gospodarczą na podstawie przepisów obowiązujących w tym zakresie w Rzeczypospolitej Polskiej, albo
- 4) zaświadczenie o wpisie do ewidencji gospodarstw rolnych w rozumieniu przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, zawierające numer identyfikacyjny - w przypadku pomieszczeń gospodarstwa, z wyłączeniem gospodarstw rybackich;
- 5) zaświadczenie o nadaniu wnioskodawcy numeru identyfikacji podatkowej (NIP) lub numeru identyfikacyjnego w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON); jeżeli wnioskodawca nie posiada obywatelstwa polskiego, we wniosku podaje się numer identyfikacji podatkowej nadany w kraju pochodzenia wnioskodawcy.

4. Powiatowy lekarz weterynarii wydając decyzję administracyjną o zatwierdzeniu zakładu, nadaje temu zakładowi numer identyfikacyjny, o którym mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia nr 183/2005.

Art. 11. 1. Powiatowy lekarz weterynarii prowadzi, na obszarze swojej właściwości, rejestry, o których mowa w art. 9 rozporządzenia nr 183/2005 i wykazy zatwierdzonych zakładów, o których mowa w art. 13 rozporządzenia nr 183/2005 oraz wykaz podmiotów wykonujących działalność podlegającą rejestracji.

2. Powiatowy lekarz weterynarii przekazuje, za pośrednictwem wojewódzkiego lekarza weterynarii, Głównemu Lekarzowi Weterynarii informacje i dane zawarte w prowadzonych wykazach, w tym informacje o każdej zmianie stanu faktycznego lub prawnego ujawnionego w tych wykazach.

3. Główny Lekarz Weterynarii, na podstawie informacji i danych określonych w ust. 2, prowadzi krajowy wykaz zakładów, o którym mowa w art. 19 rozporządzenia nr 183/2005, który przekazuje do dnia 30 września każdego roku ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa corocznie ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” wykaz, o którym mowa w ust. 3.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób:

- 1) prowadzenia rejestru zakładów i wykazu zatwierdzonych zakładów oraz wykazu podmiotów wykonujących działalność podlegającą rejestracji, prowadzonych przez powiatowych lekarzy weterynarii, a także zakres danych i informacji objętych rejestrem i tymi wykazami, mając na względzie rodzaj działalności objętej rejestracją, możliwość wpisywania istotnych informacji dotyczących zakładów oraz sprawną aktualizację tych informacji;
- 2) ustalania krajowego numeru referencyjnego, o którym mowa w rozporządzeniu nr 183/2005 w załączniku V w rozdziale II w ust. 3, mając na względzie możliwość identyfikacji zakładu i miejsca produkcji.

Art. 12. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w sprawach dotyczących pasz, jest organem właściwym w zakresie:

- 1) przekazywania informacji, o których mowa w art. 35 ust. 2 rozporządzenia nr 882/2004, art. 10 rozporządzenia nr 178/2002 i art. 12 rozporządzenia nr 183/2005;
- 2) o którym mowa w art. 13 rozporządzenia nr 178/2002;
- 3) powiadamiania Komisji Europejskiej o delegowaniu zadań kontrolnych, zgodnie z art. 5 ust. 4 rozporządzenia nr 882/2004, w przypadku gdy przepisy krajowe przewidują taką możliwość;
- 4) dokonywania oceny wytycznych krajowych i ich przekazywania stosownie do art. 21 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 183/2005;
- 5) składania powiadomień, o których mowa w art. 30 rozporządzenia nr 183/2005;
- 6) współpracy z Komisją Europejską i Europejskim Urzędem do spraw Bezpieczeństwa Żywności, o którym mowa w rozdziale III rozporządzenia nr 178/2002, w sprawach dotyczących wprowadzania do obrotu, przetwarzania lub stosowania dodatków paszowych, w tym do:
 - a) otrzymywania informacji, o których mowa w art. 7 ust. 1,
 - b) składania wniosku o udostępnienie informacji, o których mowa w art. 7 ust. 2 lit. b,
 - c) otrzymywania opinii, o których mowa w art. 8 ust. 5,
 - d) składania wniosku, o którym mowa w art. 13 ust. 1,
 - e) otrzymywania opinii, o której mowa w art. 13 ust. 3,
 - f) składania wniosku, o którym mowa w art. 19,
 - g) powiadamiania Komisji Europejskiej o zasadach i środkach, o których mowa w art. 24

- rozporządzenia nr 1831/2003.

2. Informacje uzyskane w ramach współpracy, o której mowa w ust. 1 pkt 6, mające, zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1831/2003, charakter poufny, nie mogą być ujawniane, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 18 ust. 6 tego rozporządzenia.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest organem właściwym do podawania do wiadomości publicznej informacji, które zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1831/2003 mają charakter poufny, w przypadkach określonych w art. 18 ust. 6 tego rozporządzenia, oraz do udostępniania dokumentacji otrzymanej na jego podstawie.

Art. 13. 1. Główny Lekarz Weterynarii, w sprawach dotyczących pasz, jest organem właściwym w zakresie:

- 1) monitorowania i kontrolowania przestrzegania prawa żywnościowego, stosownie do art. 17 ust. 2 akapit pierwszy i drugi rozporządzenia nr 178/2002;
- 2) przyjmowania informacji od podmiotów działających na rynku pasz oraz współpracy z nimi, zgodnie z art. 20 ust. 3 i 4 rozporządzenia nr 178/2002;
- 3) współpracy z Europejskim Urzędem do spraw Bezpieczeństwa Żywności w zakresie wymiany informacji, przekazywania danych i przyjmowania powiadomień związanych z zakresem działalności tego urzędu, określonym w rozdziale III rozporządzenia nr 178/2002;
- 4) wykonywania zadań i przekazywania informacji w ramach systemu wczesnego ostrzegania określonego w art. 50 rozporządzenia nr 178/2002;
- 5) powiadamiania Komisji Europejskiej i innych państw członkowskich Unii Europejskiej w zakresie, o którym mowa w art. 21 ust. 4 oraz art. 23 ust. 7 rozporządzenia nr 882/2004;
- 6) podejmowania czynności i współpracy z właściwymi organami innych państw członkowskich Unii Europejskiej w przypadkach określonych w art. 37 – 39 rozporządzenia nr 882/2004;
- 7) powiadamiania i współpracy z Komisją Europejską oraz innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej w przypadku stwierdzenia działań sprzecznych z prawem paszowym, zgodnie z art. 40 rozporządzenia nr 882/2004;
- 8) podejmowania działań i współpracy z instytucjami kontroli wspólnotowych, zgodnie z art. 45 rozporządzenia nr 882/2004, oraz powiadamiania i współpracy z Komisją Europejską w przypadku kontroli państw trzecich, o której mowa w art. 52 tego rozporządzenia.

2. Główny Lekarz Weterynarii jest instytucją wyznaczoną do kontaktów, o której mowa w art. 35 rozporządzenia nr 882/2004.

Art. 14. 1. Główny Lekarz Weterynarii opracowuje operacyjny plan awaryjny, o którym mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia nr 882/2004, zwany dalej „planem awaryjnym”, na podstawie analizy ryzyka wystąpienia tych zagrożeń dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska.

2. Projekt planu awaryjnego Główny Lekarz Weterynarii uzgadnia z ministrem właściwym do spraw rolnictwa, ministrem właściwym do spraw środowiska, ministrem właściwym do spraw zdrowia oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych.

3. Rada Ministrów zatwierdza, w drodze uchwały, plan awaryjny.

4. Rada Ministrów zatwierdzając plan awaryjny określa źródła finansowania zadań wskazanych w planie.

5. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej zatwierdzony przez Radę Ministrów plan awaryjny.

6. Przepisy ust. 1-5 stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany planu awaryjnego.

Art. 15. 1. Zabrania się wytwarzania, wprowadzania do obrotu i stosowania w żywieniu zwierząt:

- 1) substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym;
- 2) substancji i produktów szkodliwie wpływających na zdrowie zwierząt, jakoś produktów pochodzenia zwierzęcego lub środowisko, zwanych dalej "substancjami zabronionymi";
- 3) materiałów paszowych i mieszanek paszowych zawierających substancje niepożądane w ilości przekraczającej dopuszczalną ich zawartość;
- 4) materiałów paszowych i mieszanek paszowych zepsutych, w szczególności o zmienionym smaku, zapachu i wyglądzie, w wyniku procesów fermentacyjnych, gnilnych i innych, spowodowanych działaniem drobnoustrojów, grzybów, roztoczy, temperatury, światła, wilgotności i upływem czasu;
- 5) materiałów paszowych zawierających pozostałości środków ochrony roślin w ilości przekraczającej ich dopuszczalną zawartość.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska oraz ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wykaz substancji zabronionych,
- 2) dopuszczalne zawartości substancji niepożądanych w materiałach paszowych i mieszanek paszowych

- mając na względzie ochronę zdrowia ludzi i zwierząt, ochronę środowiska oraz właściwą jakość produktów pochodzenia zwierzęcego.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska oraz ministrem właściwym do spraw zdrowia, może określić, w drodze rozporządzenia dopuszczalne zawartości pozostałości pestycydów w materiałach paszowych i mieszankach paszowych, mając na względzie ochronę zdrowia ludzi i zwierząt, ochronę środowiska oraz właściwą jakość produktów pochodzenia zwierzęcego.

Art. 16. 1. Pasze lecznicze przeznaczone do obrotu wytwarza się w zakładach zatwierdzonych do wytwarzania pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu w drodze decyzji administracyjnej, przez właściwego wojewódzkiego lekarza weterynarii.

2. Pasze lecznicze przeznaczone na potrzeby własne wytwarza się w zakładach zatwierdzonych do wytwarzania pasz leczniczych przeznaczonych na potrzeby własne, w drodze decyzji administracyjnej, przez właściwego wojewódzkiego lekarza weterynarii.

3. Zatwierdzenie, o którym mowa w ust. 1, uprawnia do wytwarzania w zakładzie również produktu pośredniego i wprowadzania go do obrotu.

4. Zatwierdzenie, o którym mowa w ust. 2, uprawnia do wytwarzania w zakładzie pasz leczniczych wyłącznie z produktu pośredniego.

5. Wnioskodawca w celu uzyskania zatwierdzenia, o którym mowa w ust. 1 lub 2, składa wniosek do właściwego, ze względu na miejsce położenia zakładu, wojewódzkiego lekarza weterynarii. Przepisy art. 10 stosuje się odpowiednio.

6. Podmiot prowadzący działalność w zakładzie, o którym mowa w ust. 1, zwany dalej „wytwórcą pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu”, prowadzi dokumentację:

- 1) wytwarzania pasz leczniczych i produktów pośrednich, zwaną dalej „raportem wytwarzania”;
- 2) obrotu paszami leczniczymi i produktami pośrednimi, zwaną dalej „raportem obrotu”.

7. Podmiot prowadzący działalność w zakładzie, o którym mowa w ust. 2, zwany dalej „wytwórcą pasz leczniczych przeznaczonych na potrzeby własne”,

proceeds documentation of the production of medicinal feeds from intermediate products, referred to as „report on the production for own needs”.

8. The voivodeship veterinarian passes information regarding approved premises for the production of medicinal feeds intended for sale and for own needs, as well as all changes made in this area, to the Chief Veterinarian.

9. The Minister responsible for agriculture shall, by order, determine:

- 1) technical and organizational conditions that the premises, in which medicinal feeds are produced for sale and intermediate products, and also the method of production,
- 2) the method of reporting on the production and sale,
- 3) conditions, method of storage and introduction to sale of medicinal feeds intended for sale and intermediate products, and also the model of the order for the introduction to sale of medicinal feeds, of which is mentioned in art. 17 para. 1,
- 4) method of marking and transport of medicinal feeds intended for sale and intermediate products, and also the method of documenting the use of production and storage of medicinal premixes purchased by the premises producing medicinal feeds intended for sale and intermediate products,
- 5) conditions and method of sampling of medicinal feeds intended for sale and intermediate products
- taking into account the assurance of proper quality of medicinal feeds intended for sale and intermediate products, their safety for human and animal health and effectiveness in the treatment of animals.

10. The Minister responsible for agriculture shall, by order, determine:

- 1) technical and organizational conditions that the premises, in which medicinal feeds are produced for own needs, and also the method of production,
- 2) model of the order for the introduction to sale of intermediate products, of which is mentioned in art. 17 para. 1,
- 3) method of reporting on the production for own needs,
- 4) conditions and method of storage of medicinal feeds intended for own needs,

5) warunki i sposób pobierania próbek pasz leczniczych przeznaczonych na potrzeby własne

- mając na względzie zapewnienie właściwej jakości pasz leczniczych przeznaczonych na potrzeby własne, ich bezpieczeństwo dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz skuteczność w leczeniu zwierząt.

Art. 17. 1. Wytwórca pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu wprowadza do obrotu te pasze i produkty pośrednie na podstawie zlecenia wystawionego przez lekarza weterynarii świadczącego usługi z zakresu medycyny weterynaryjnej.

2. Pasze lecznicze przeznaczone do obrotu i produkty pośrednie wprowadza się do obrotu wyłącznie przez ich bezpośrednie dostarczenie do odbiorcy wskazanego w zleceniu, o którym mowa w ust. 1.

3. W przypadku braku dopuszczonego do obrotu premiksu leczniczego właściwego dla danego gatunku zwierząt lub leczonej jednostki chorobowej, lekarz weterynarii, o którym mowa w ust. 1, może zlecić wytwórcy paszy leczniczej przeznaczonej do obrotu wytworzenie jej z innych dopuszczonych do obrotu premiksów leczniczych, podając w zleceniu:

- 1) dokładny skład paszy leczniczej, ze szczególnym uwzględnieniem sposobu dawkowania premiksu leczniczego;
- 2) okres karencji paszy leczniczej.

4. Lekarz weterynarii świadczący usługi z zakresu medycyny weterynaryjnej może, na podstawie wystawionego przez siebie zlecenia, dostarczać:

- 1) premiksy lecznicze - wytwórcy pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu;
- 2) pasze lecznicze - posiadaczowi zwierzęcia wskazanemu w zleceniu;
- 3) produkty pośrednie - wytwórcy pasz leczniczych przeznaczonych na potrzeby własne.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia dokumentacji związanej z dostarczaniem premiksów leczniczych, pasz leczniczych i produktów pośrednich przez lekarza weterynarii świadczącego usługi z zakresu medycyny weterynaryjnej, mając na względzie zapewnienie nadzoru nad wytwarzaniem, obrotem, stosowaniem i ewidencją tych produktów.

Art. 18. 1. Wprowadzane do obrotu materiały paszowe i mieszanki paszowe nie mogą zawierać w nadmiarze wody, substancji wiążących, zanieczyszczeń roślinnych, zanieczyszczeń mineralnych oraz nie mogą zawierać żywych szkodników.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, dopuszczalną zawartość wody, substancji wiążących, zanieczyszczeń roślinnych oraz zanieczyszczeń mineralnych w materiałach paszowych i mieszankach paszowych, w zależności od rodzaju materiału paszowego i mieszanki paszowej, mając na względzie zapewnienie ich trwałości oraz zaspokojenie potrzeb żywieniowych zwierząt.

Art. 19. 1. Materiały paszowe z grup:

- 1) białka uzyskiwanego z mikroorganizmów należących do grup: bakterii, drożdży, glonów i grzybów,
- 2) niebiałkowych związków azotowych, z wyłączeniem mocznika i jego pochodnych

- mogą być wprowadzane do obrotu i stosowane w żywieniu zwierząt, w tym także jako składnik premiksów i mieszanek paszowych, jeżeli zostały dopuszczone do obrotu w Unii Europejskiej na podstawie przepisów Unii Europejskiej³⁾ dotyczących niektórych produktów stosowanych w żywieniu zwierząt i spełniają wymagania określone dla nich w tych przepisach.

2. Zabrania się sprowadzania spoza obszaru celnego Unii Europejskiej materiałów paszowych z grup, o których mowa w ust. 1, niedopuszczonych do obrotu w Unii Europejskiej oraz premiksów i mieszanek paszowych zawierających takie materiały.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może wystąpić do właściwych władz Unii Europejskiej o dopuszczenie do obrotu w Unii Europejskiej materiału paszowego z grup, o których mowa w ust. 1, na wniosek podmiotu, który zamierza wprowadzać do obrotu lub stosować w żywieniu zwierząt materiał paszowy dotychczas niedopuszczony do obrotu w Unii Europejskiej, jeżeli:

- 1) materiał ten ma wartość odżywczą dla zwierząt jako źródło azotu lub białka;
- 2) prawidłowo stosowany nie wpłynie ujemnie na zdrowie ludzi, zwierząt, jakość produktów pochodzenia zwierzęcego lub na środowisko;

3) została dla tego materiału określona metoda postępowania analitycznego zapewniająca:

- a) identyfikację substancji czynnej,
- b) określenie zawartości materiału paszowego w premiksach i w paszach.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) imię, nazwisko i adres albo nazwę i adres siedziby wnioskodawcy;
- 2) określenie grupy i rodzaju materiału paszowego.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, dołącza się dokumentację zawierającą w szczególności:

- 1) wyniki badań potwierdzających spełnianie przez materiał paszowy wymagań, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2;
- 2) metodykę postępowania analitycznego, o której mowa w ust. 3 pkt 3, wraz z wynikami badań potwierdzającymi jej skuteczność.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje Komisji Europejskiej i pozostałym państwom członkowskim Unii Europejskiej kopie wniosku o dopuszczenie materiału paszowego do obrotu w Unii Europejskiej wraz z kopiami dołączonej do niego dokumentacji, jeżeli wniosek i dołączona do niego dokumentacja spełniają wymagania określone w ust. 4 i 5 oraz w przepisach wydanych na podstawie ust. 7.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wymagania dotyczące dokumentacji dołączanej do wniosku o dopuszczenie do obrotu w Unii Europejskiej materiału paszowego, w tym zakres dokumentacji oraz zakres badań, których wyniki należy zamieścić w dokumentacji, w zależności od grupy i rodzaju materiału paszowego, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Art. 20. 1. Informacje zawarte w dokumentacji dołączonej do wniosku o dopuszczenie do obrotu w Unii Europejskiej materiału paszowego nie podlegają ujawnieniu, jeżeli stanowią tajemnicę produkcyjną lub handlową.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy:

- 1) nazwy i składu materiału paszowego objętego wnioskiem;
- 2) fizykochemicznych, biologicznych, farmakologicznych, toksykologicznych i ekotoksykologicznych właściwości materiału paszowego objętego wnioskiem;

- 3) metod postępowania analitycznego zapewniających identyfikację substancji czynnej i określenie zawartości materiału paszowego w premiksach i paszach;
- 4) metod badania pozostałości materiału paszowego objętego wnioskiem lub jego metabolitów w produktach pochodzenia zwierzęcego.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wykaz materiałów paszowych z grup, o których mowa w art. 19 ust. 1, które zostały dopuszczone do obrotu na podstawie przepisów Unii Europejskiej³⁾, uwzględniając wymagania określone w tych przepisach.

Art. 21. 1. Nazwa materiału paszowego i mieszanki paszowej powinna informować nabywcę o tym, jaki stanowią one rodzaj paszy, oraz powinna umożliwiać ich odróżnienie od podobnych produktów.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, materiały paszowe inne niż wymienione w art. 19 ust. 1, które mogą być wprowadzane do obrotu wyłącznie pod nazwą określoną w tym rozporządzeniu, z uwzględnieniem opisu tych materiałów i rodzaju procesów technologicznych stosowanych do ich wytwarzania oraz obowiązujących w tym zakresie przepisów Unii Europejskiej.

Art. 22. 1. Mieszanka paszowa uzupełniająca może być wprowadzona do obrotu, jeżeli zawartość witaminy D oraz dodatków paszowych z grup: stymulatorów wzrostu, kokcydiostatyków i innych produktów leczniczych oraz przeciwutleniaczy nie przekracza pięciokrotności, ustalonej zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1831/2003, maksymalnej zawartości tych dodatków w mieszance paszowej pełnoporcjowej.

2. Mieszanka paszowa uzupełniająca może być stosowana w żywieniu zwierząt tylko po zmieszaniu z inną paszą.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, inne niż ustalone w ust. 1 zawartości dodatków paszowych w określonych mieszankach paszowych uzupełniających, jeżeli ich zastosowanie w połączeniu z innymi paszami nie będzie stwarzać zagrożenia dla zdrowia zwierząt oraz ujemnie wpływać na jakość produktów pochodzenia zwierzęcego.

Art. 23. 1. Mieszanka paszowa dietetyczna powinna zawierać materiały paszowe w ilości i proporcjach zapewniających właściwe wykorzystanie jej przez zwierzęta, u których wystąpiły zakłócenia procesów trawiennych i przemian metabolicznych.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje mieszanek paszowych dietetycznych wraz z określeniem ich przeznaczenia, właściwości pokarmowych, gatunków lub kategorii zwierząt, wymagań w zakresie oznakowania oraz zaleceń dotyczących stosowania, mając na uwadze szczególne przeznaczenie tych mieszanek oraz wymagania dotyczące kontroli środków żywienia zwierząt.

Art. 24. 1. Mieszanki paszowe powinny być wprowadzane do obrotu w szczelnych, zamkniętych i zabezpieczonych opakowaniach lub pojemnikach, tak aby po otwarciu opakowania lub pojemnika zabezpieczenie uległo zniszczeniu.

2. Mieszanki paszowe mogą być wprowadzane do obrotu:

- 1) luzem albo w niezamkniętych opakowaniach lub pojemnikach w przypadku:
 - a) dostawy mieszanek paszowych między ich wytwórcami,
 - b) dostawy mieszanek paszowych przez ich wytwórców do przedsiębiorców zajmujących się ich pakowaniem,
 - c) mieszanek paszowych uzyskiwanych przez zmieszanie ziarna lub całych owoców,
 - d) bloków lub lizawek,
 - e) mieszanek paszowych w ilości nieprzekraczającej 50 kg z uprzednio zamkniętych opakowań lub pojemników;
- 2) luzem albo w niezamkniętych pojemnikach w przypadku:
 - a) dostawy mieszanek paszowych bezpośrednio od ich wytwórców do posiadaczy zwierząt gospodarskich,
 - b) mieszanek paszowych melasowanych zawierających nie więcej niż 3 materiały paszowe,
 - c) mieszanek paszowych granulowanych.

Art. 25. 1. Wprowadzane do obrotu materiały paszowe i mieszanki paszowe powinny być oznakowane.

2. Oznakowanie, o którym mowa w ust. 1, polega na umieszczeniu, w sposób widoczny, czytelny i nieusuwalny, na każdym opakowaniu materiału paszowego lub mieszanki paszowej lub dołączonej do opakowania etykietce, informacji w języku polskim określającej, w zależności od rodzaju materiału paszowego lub mieszanki paszowej, w szczególności:

- 1) rodzaj i nazwę;
- 2) wytwórcę i numer zatwierdzenia zakładu do ich wytwarzania, o ile jest ono wymagane;
- 3) masę netto, a dla płynów objętość albo masę netto;
- 4) okres trwałości oraz okres karencji, o ile jest przewidywany;
- 5) przeznaczenie, z uwzględnieniem gatunku i wieku zwierząt, dla których materiał paszowy lub mieszanka paszowa jest przeznaczona;
- 6) materiały paszowe lub kategorie grupujące kilka materiałów paszowych charakteryzujących się tym samym źródłem pochodzenia;
- 7) zawartość składników pokarmowych;
- 8) datę produkcji albo numer serii;
- 9) sposób stosowania, w tym zasady bezpiecznego użycia.

3. W przypadku materiałów paszowych lub mieszanek paszowych przeznaczonych do wprowadzania do obrotu w innych niż Rzeczpospolita Polska państwach członkowskich Unii Europejskiej oznakowanie, o którym mowa w ust. 1, jest dokonywane w co najmniej jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej, wyznaczonym przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, w którym te materiały paszowe lub mieszanki paszowe będą wprowadzane do obrotu, a w przypadku gdy są one przeznaczone do wywozu poza obszar celny Unii Europejskiej oznakowanie może być dokonywane także w języku urzędowym kraju przeznaczenia.

4. W przypadkach, o których mowa w art. 24 ust. 2, informacje wymienione w ust. 2 powinny być dołączone do dokumentów przewozowych i przekazane odbiorcy.

5. Oznakowanie materiałów paszowych i mieszanek paszowych nie może wprowadzać w błąd nabywcy, w szczególności co do ich tożsamości, w tym: rodzaju, właściwości, pochodzenia, składu, ilości oraz sposobu produkcji lub sugerować, że posiadają one specjalne właściwości, jeżeli ich nie posiadają albo jeżeli inne materiały paszowe lub mieszanki paszowe posiadają również takie właściwości.

6. Materiały paszowe i mieszanki paszowe, przeznaczone dla zwierząt towarzyszących, mogą być wprowadzane do obrotu również pod nazwą "karma",

wraz z określeniem gatunku zwierzęcia towarzyszącego, dla którego są przeznaczone.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe wymagania dotyczące oznakowania materiałów paszowych i mieszanek paszowych, w tym sposób oznakowania oraz zakres informacji, które powinny być umieszczone na ich opakowaniu lub etykiecie dołączonej do opakowania albo dołączone do dokumentów przewozowych,
- 2) kategorie grupujące materiały paszowe charakteryzujące się jednakowym źródłem pochodzenia,
- 3) limity tolerancji zawartości składników pokarmowych i dodatków paszowych - mając na względzie zapewnienie ochrony interesów nabywców i obiektywnych kryteriów kontroli.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, zakres dodatkowych informacji, które mogą być umieszczane na opakowaniu materiałów paszowych lub mieszanek paszowych lub na etykiecie dołączonej do opakowania albo w dokumentach przewozowych, mając na względzie zapewnienie ochrony interesów nabywców oraz obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Art. 26. 1. Materiały paszowe i mieszanki paszowe niespełniające warunków określonych w ustawie mogą być stosowane w żywieniu zwierząt wyłącznie do badań naukowych, po powiadomieniu powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce prowadzenia tych badań.

2. Materiały paszowe i mieszanki paszowe, o których mowa w ust. 1, należy oznakować w sposób wyraźnie wskazujący na ich przeznaczenie do żywienia zwierząt w badaniach naukowych.

3. Zwierzęta gospodarskie użyte do badań naukowych, o których mowa w ust. 1, i środki spożywcze pochodzące od tych zwierząt lub z tych zwierząt mogą być wprowadzane do obrotu i przeznaczone do spożycia przez ludzi po stwierdzeniu przez powiatowego lekarza weterynarii właściwego dla miejsca prowadzenia tych badań, w wyniku przeprowadzonych niezbędnych badań laboratoryjnych, że nie będzie to miało szkodliwego wpływu na zdrowie ludzi i zwierząt oraz na środowisko.

Art. 27. 1. Materiały paszowe, które nie spełniają wymagań, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 7 pkt 1, na skutek braku możliwości przeprowadzenia odpowiednich badań w państwie dostawcy, mogą być przywożone z państw trzecich, pod warunkiem że:

- 1) importer dostarczy wstępne informacje dotyczące składu materiału paszowego, wymagające potwierdzenia w drodze badania laboratoryjnego;
- 2) materiał paszowy nie był dotychczas stosowany w żywieniu zwierząt i z takim przeznaczeniem jest wprowadzany po raz pierwszy;
- 3) importer powiadomi właściwego powiatowego lekarza weterynarii o przewidywanej dostawie takiego materiału paszowego na co najmniej 7 dni przed przewidywanym terminem dostawy;
- 4) ostateczne informacje dotyczące zawartości składników pokarmowych w tym materiale paszowym zostaną przekazane jego nabywcy oraz właściwemu powiatowemu lekarzowi weterynarii w terminie 10 dni roboczych od dnia dostarczenia tego materiału;
- 5) w oznakowaniu takiego materiału paszowego, w odniesieniu do zawartości składników pokarmowych, jest zamieszczony wytłuszczonym drukiem napis:
"dane tymczasowe, wymagające potwierdzenia przez (nazwa i adres laboratorium, któremu zlecono przeprowadzenie analiz), dotyczące (numer referencyjny próbki przekazanej do analizy), przed (data)".

2. Powiatowy lekarz weterynarii przekazuje Głównemu Lekarzowi Weterynarii informacje o każdej przesyłce materiału paszowego, o którym mowa w ust. 1, oraz o podjętych działaniach w tym zakresie.

3. Główny Lekarz Weterynarii informuje Komisję Europejską o wszelkich okolicznościach związanych z dopuszczeniem przesyłki materiału paszowego do obrotu oraz o działaniach podjętych przez powiatowego lekarza weterynarii w tym zakresie.

Art. 28. 1. Dodatki paszowe mogą być wprowadzane do obrotu, przetwarzane lub stosowane w żywieniu zwierząt, jeżeli są spełnione wymagania określone w przepisach rozporządzenia nr 1831/2003.

2. Dopuszcza się stosowanie do badań naukowych, jako dodatków paszowych, substancji określonych w art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 1831/2003,

które nie zostały dopuszczone do obrotu, przetwarzania lub stosowania na podstawie tego rozporządzenia.

3. Badania naukowe, o których mowa w ust. 2, przeprowadza się zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 1831/2003, po powiadomieniu powiatowego lekarza weterynarii, właściwego za względu na miejsce prowadzenia tych badań.

4. Powiatowy lekarz weterynarii, o którym mowa w ust. 3:

- 1) nadzoruje przeprowadzanie badań naukowych z wykorzystaniem substancji określonych w art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 1831/2003;
- 2) jest organem właściwym w sprawach stwierdzania, że zwierzęta wykorzystane do badań, o których mowa w ust. 2, mogą być przeznaczone do produkcji żywności.

Art. 29. 1. Organy Inspekcji Weterynaryjnej sprawują nadzór nad wytwarzaniem, obrotem i stosowaniem pasz oraz pasz leczniczych, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Nadzór nad obrotem paszami przeznaczonymi dla zwierząt towarzyszących, z wyłączeniem zakładów leczniczych dla zwierząt, sprawuje Inspekcja Handlowa zgodnie z przepisami o Inspekcji Handlowej.

Art. 30. 1. Pasze przeznaczone do wywozu poza obszar celny Unii Europejskiej mogą nie spełniać warunków określonych w ustawie lub w przepisach wymienionych w art. 1 pkt 1, z wyjątkiem wymagań dotyczących dopuszczalnych zawartości substancji niepożądanych w paszach, jeżeli są oznakowane w sposób wyraźnie wskazujący na takie ich przeznaczenie i przechowywane w odrębnych pomieszczeniach lub zbiornikach oraz przewożone w odrębnych zbiornikach.

2. Wytwarzanie pasz, o których mowa w ust. 1, jest dozwolone jedynie podmiotowi działającemu na rynku pasz, który wykonuje już działalność w zakresie wytwarzania danego rodzaju pasz, po uprzednim zgłoszeniu zamiaru rozpoczęcia takiego wytwarzania powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce wytwarzania tych pasz.

3. Zaprzestanie wytwarzania pasz, o których mowa w ust. 1, podlega zgłoszeniu powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce wytwarzania tych pasz.

4. Do zgłoszeń, o których mowa w ust. 2 i 3, stosuje się odpowiednio przepisy art. 10 ust. 1 - 3, z tym że zawierają one dodatkowo określenie rodzaju i ilości pasz oraz kraju ich przeznaczenia.

Art. 31. Art. 31. 1. Do dnia opracowania przez Komisję Europejską wykazów przewidzianych w art. 23 ust. 1 lit. a i b rozporządzenia nr 183/2005, przepisy art. 32-37 ustawy stosuje się do przywozu przesyłek:

- 1) dodatków paszowych z grup:
 - a) kokcydiostatyki,
 - b) stymulatory wzrostu,
 - c) witaminy, prowitaminy i inne substancje chemicznie zdefiniowane o podobnym działaniu,
 - d) pierwiastki śladowe,
 - e) enzymy,
 - f) mikroorganizmy,
 - g) karotenoidy i ksantofile,
 - h) przeciwutleniacze, dla których jest określona maksymalna zawartość w mieszankach paszowych pełnoporcjowych,
 - i) aminokwasy i ich sole,
 - j) hydroksyanalogi aminokwasów;
- 2) dodatków paszowych innych niż określone w pkt. 1, dla których została ustalona ich maksymalna zawartość w mieszankach paszowych pełnoporcjowych;
- 3) materiałów paszowych z grup:
 - a) białka uzyskiwanego z mikroorganizmów należących do grup bakterii, drożdży, glonów i grzybów, z wyjątkiem drożdży hodowanych na substancjach pochodzenia zwierzęcego lub roślinnego,
 - b) produktów ubocznych uzyskiwanych w procesie wytwarzania aminokwasów w drodze fermentacji;
- 4) premiksów zawierających dodatki paszowe, o których mowa w pkt 1;
- 5) mieszanek paszowych zawierających premiksy, o których mowa w pkt 4.

Art. 32. 1. Przywóz przesyłek pasz wymienionych w art. 31 jest dopuszczalny z zakładów państw trzecich mających przedstawicielstwo:

- 1) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wpisanych do ewidencji zakładów państw trzecich prowadzonej przez Głównego Lekarza Weterynarii, zwanej dalej "ewidencją";
- 2) działające na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.
 2. Zakłady państw trzecich wpisuje się do ewidencji, jeżeli:
 - 1) dla przedsiębiorcy zagranicznego wykonującego działalność gospodarczą w państwie trzecim, do którego należy zakład, utworzono przedstawicielstwo z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 2) przedstawicielstwo, o którym mowa w pkt 1:
 - a) zapewni, że zakład, który reprezentuje, spełnia wymagania co najmniej równoważne wymaganiom określonym dla prowadzenia danego rodzaju działalności,
 - b) zobowiąże się do prowadzenia rejestru zgodnie z przepisami dotyczącymi prowadzenia dokumentacji, określonymi w załączniku II do rozporządzenia nr 183/2005.

Art. 33. 1. Główny Lekarz Weterynarii dokonuje wpisu zakładu do ewidencji na wniosek przedstawicielstwa reprezentującego ten zakład, sporządzony w języku polskim.

2. Wniosek o wpis do ewidencji zawiera:

- 1) oznaczenie i adres przedstawicielstwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) określenie przedmiotu działalności gospodarczej przedsiębiorcy zagranicznego z podaniem miejsca i zakresu działalności prowadzonej przez zakład oraz rodzaju wytwarzanych pasz;
- 3) imię, nazwisko i adres na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej osoby upoważnionej w przedstawicielstwie do reprezentowania przedsiębiorcy zagranicznego;
- 4) oświadczenie zawierające zapewnienie i zobowiązanie, o których mowa w art. 32 ust. 2 pkt 2.

3. Do wniosku o wpis do ewidencji dołącza się aktualne zaświadczenie potwierdzające wpis przedstawicielstwa do rejestru przedstawicielstw prowadzonego na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

4. Główny Lekarz Weterynarii, dokonując wpisu zakładu do ewidencji, nadaje temu zakładowi, w drodze decyzji administracyjnej, numer identyfikacyjny.

5. Główny Lekarz Weterynarii odmawia, w drodze decyzji administracyjnej, wpisu do ewidencji w przypadku, gdy wniosek o wpis do ewidencji nie spełnia wymagań określonych w ust. 2 lub 3.

Art. 34. Ewidencja jest jawna i zawiera dane, o których mowa w art. 33 ust. 2, oraz numer identyfikacyjny zakładu.

Art. 35. 1. Główny Lekarz Weterynarii jest obowiązany corocznie, w terminie do dnia 30 września, przekazywać ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa dane objęte ewidencją.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, corocznie, w terminie do dnia 30 listopada, ogłasza, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", wykaz zakładów państw trzecich, z których można przywozić pasze.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa corocznie, w terminie do dnia 31 grudnia, przekazuje Komisji Europejskiej wykaz zakładów państw trzecich, z których można przywozić pasze, z podaniem danych dotyczących tych zakładów zawartych w ewidencji.

Art. 36. Główny Lekarz Weterynarii skreśla, w drodze decyzji administracyjnej, zakład z ewidencji, jeżeli:

- 1) w wyniku kontroli pasz pochodzących z tego zakładu zostanie ustalone, że środki te lub zakład nie spełniają wymagań określonych w ustawie, lub
- 2) w wyniku kontroli przeprowadzonej w zakładzie przez właściwe organy Unii Europejskiej zostanie ustalone, że zakład nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 32 ust. 2 pkt 2 lit. a, lub
- 3) przedstawicielstwo nie prowadzi spisu, o którym mowa w art. 32 ust. 2 pkt 2 lit. b, lub prowadzi ten spis w sposób niezgodny z przepisami ustawy, lub
- 4) przedstawicielstwo, które reprezentuje zakład, zostanie wykreślone z rejestru przedstawicielstw prowadzonego na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 37. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi:

- 1) w drodze rozporządzenia, sposób ustalania numeru identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 33 ust. 4, mając na względzie zapewnienie prawidłowej identyfikacji zakładów państw trzecich, z których mogą być przywożone pasze;
- 2) w drodze zarządzenia, wzór ewidencji.

Art. 38. 1. Kontrolę urzędową pasz i pasz leczniczych przeprowadza się na podstawie rocznego planu kontroli urzędowej sporządzanego przez Głównego Lekarza Weterynarii.

2. Plan kontroli urzędowej, o którym mowa w ust. 1, sporządza się na podstawie analizy ryzyka oraz wyników dotychczasowych kontroli urzędowych, uwzględniając konieczność objęcia kontrolą każdego etapu wytwarzania, obrotu oraz stosowania pasz lub pasz leczniczych, a także mając na uwadze zalecenia Komisji Europejskiej.

3. Do urzędowej kontroli pasz i pasz leczniczych przeprowadzanej przez pracowników Inspekcji Weterynaryjnej stosuje się odpowiednio przepisy o Inspekcji Weterynaryjnej.

Art. 39. 1. Główny Lekarz Weterynarii corocznie, w terminie do dnia 31 stycznia, przedkłada ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa sprawozdanie dotyczące wdrażania rocznego planu kontroli urzędowej, o którym mowa w art. 38 ust. 1.

2. Sprawozdanie, o którym mowa ust. 1, zawiera w szczególności informacje dotyczące:

- 1) liczby i rodzajów przeprowadzonych kontroli urzędowych;
- 2) wyników kontroli urzędowych, w tym liczby i rodzaju stwierdzonych naruszeń przepisów ustawy;
- 3) działań podjętych w związku ze stwierdzonymi naruszeniami przepisów ustawy.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa:

- 1) przekazuje Komisji Europejskiej wykaz organów właściwych do przeprowadzania kontroli urzędowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wraz z określeniem ich właściwości rzeczowej;

- 2) corocznie, w terminie do dnia 1 kwietnia, przedkłada Komisji Europejskiej sprawozdanie dotyczące wdrażania rocznego planu kontroli urzędowej.

Art. 40. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki i sposób pobierania próbek do badań oraz postępowania z pobranymi próbkami w ramach kontroli urzędowej, mając na względzie reprezentatywność pobranych próbek;
- 2) metodykę postępowania analitycznego w zakresie określania zawartości składników pokarmowych i dodatków paszowych w materiałach paszowych, premiksach, mieszankach paszowych i paszach leczniczych, mając na względzie przeprowadzenie analizy według metodyki zatwierdzonej przez Unię Europejską;
- 3) wykaz laboratoriów upoważnionych do prowadzenia badań w ramach kontroli urzędowej (laboratoria urzędowe), mając na względzie zachowanie rzetelności i obiektywności przeprowadzanych badań.

Art. 41. 1. W zakresie nadzoru nad wytwarzaniem i stosowaniem pasz, w tym pasz leczniczych oraz obrotem nimi, sprawowanego przez Inspekcję Weterynaryjną, działają krajowe laboratoria referencyjne wyznaczone na podstawie ust. 3 oraz krajowe laboratoria referencyjne wyznaczone na podstawie przepisów o Inspekcji Weterynaryjnej, spełniające wymagania i realizujące zadania określone w art. 33 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 882/2004.

2. Zadania krajowych laboratoriów referencyjnych w zakresie:

- 1) ujednolicania standardów i metod analitycznych,
- 2) organizacji okresowych testów porównawczych poszczególnych metod analitycznych, stosowanych przez laboratoria urzędowe,
- 3) sprawdzania metod analitycznych stosowanych w analizie pasz
- 4) gromadzenia i przetwarzania danych dotyczących wyników badań laboratoryjnych

- są finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rolnictwa.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa wyznaczy, w drodze rozporządzenia, krajowe laboratoria referencyjne, o których mowa w art. 33 ust. 1 rozporządzenia nr

882/2004, mając na względzie spełnianie przez te laboratoria zadań i wymagań określonych w art. 33 ust. 2 i 3 tego rozporządzenia.

4. W przypadku gdy dla każdego wspólnotowego laboratorium referencyjnego minister właściwy do spraw rolnictwa wyznaczy więcej niż jedno krajowe laboratorium referencyjne, w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 3, określa się sposób współpracy tych laboratoriów, biorąc pod uwagę zapewnienie efektywnej współpracy i koordynacji zadań między tymi laboratoriami oraz właściwą współpracę z innymi krajowymi laboratoriami referencyjnymi i wspólnotowymi laboratoriami referencyjnymi.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje informacje, o których mowa w art. 33 ust. 4 rozporządzenia nr 882/2004.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest organem właściwym w sprawie składania wniosków, o których mowa w art. 6 ust. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 378/2005 z dnia 4 marca 2005 r. w sprawie szczegółowych zasad wykonania rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie obowiązków i zadań laboratorium referencyjnego Wspólnoty dotyczących wniosków o wydanie zezwolenia na stosowanie dodatków paszowych (Dz. Urz. UE L 59 z 5.03.2005, str. 8).

Art. 42. 1. Wprowadzane na obszar celny Unii Europejskiej pasze lub pasze lecznicze podlegają kontroli granicznej przeprowadzanej przez granicznego lekarza weterynarii, zgodnie z przepisami o weterynaryjnej kontroli granicznej i zasadami określonymi w rozdziale V rozporządzenia nr 882/2004 oraz z przepisami ustawy.

2. Osoba odpowiedzialna za przesyłkę informuje pisemnie, w formie papierowej lub elektronicznej, granicznego lekarza weterynarii o przewidywanym czasie przywozu oraz o rodzaju i ilości przesyłki z wyprzedzeniem co najmniej jednego dnia roboczego.

Art. 43. 1. Graniczny lekarz weterynarii po przeprowadzeniu kontroli granicznej:

- 1) określa zakres przeprowadzonej kontroli oraz poświadcza jej wyniki w dokumencie potwierdzającym przeprowadzenie kontroli przesyłki - jeżeli miejsce przeznaczenia przesyłki jest położone na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej;

- 2) podejmuje działania, o których mowa w pkt 1, oraz informuje o tych działaniach powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce przeznaczenia przesyłki - jeżeli miejsce wprowadzenia do obrotu przesyłki jest położone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) wpisuje numer dokumentu potwierdzającego przeprowadzenie granicznej kontroli przesyłki do dokumentów towarzyszących przesyłce.

2. Dokument, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, towarzyszy przesyłce do pierwszego miejsca jej przeznaczenia. Jeżeli przesyłka jest podzielona na części, dokument towarzyszy każdej części tej przesyłki.

3. W przypadku gdy kontrola graniczna przesyłki, której miejsce przeznaczenia jest położone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, została dokonana w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, osoba odpowiedzialna za przesyłkę przedstawia dokument potwierdzający przeprowadzenie kontroli przesyłki oraz jego tłumaczenie na język polski powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce przeznaczenia przesyłki niezwłocznie po dotarciu przesyłki na to miejsce.

4. Dokument, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wystawia się również, jeżeli przesyłka nie pochodząca z państwa członkowskiego Unii Europejskiej opuszcza skład celny, skład wolnoclowy lub magazyn znajdujący się w wolnym obszarze celnym i jest przeznaczona do wprowadzenia na obszar celny Unii Europejskiej.

Art. 44. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór dokumentu potwierdzającego przeprowadzenie kontroli przesyłki, o którym mowa w art. 43 ust.1 pkt 1, oraz sposób jego wystawiania i wypełniania, mając na względzie zapewnienie ujednolicenia wzoru tego dokumentu oraz sposobu jego wystawiania i wypełniania z zasadami obowiązującymi w tym zakresie w pozostałych państwach członkowskich Unii Europejskiej.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, wykaz przejść granicznych, na których może być dokonywana kontrola graniczna pasz i pasz leczniczych, oraz rodzaje pasz i pasz leczniczych, które mogą być poddawane kontroli granicznej na poszczególnych przejściach granicznych, mając na uwadze podział na przejścia graniczne, w których dokonuje się wyłącznie kontroli pasz i pasz leczniczych niezawierających materiałów pochodzących z tkanek

zwierząt, oraz na przejścia graniczne, w których dokonuje się kontroli wszystkich pasz i pasz leczniczych.

Art. 45. 1. W przypadku gdy pasza lub pasza lecznicza stanowi poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz dla środowiska, wojewoda, na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii, może, w drodze rozporządzenia:

- 1) ograniczyć albo zakazać wytwarzania, obrotu lub stosowania w żywieniu zwierząt tych pasz;
- 2) nakazać badanie kliniczne zwierząt oraz badanie prób laboratoryjnych pobranych od zwierzęcia lub ze zwłok zwierzęcych, jak również przeprowadzenie sekcji zwłok zwierzęcych;
- 3) nakazać leczenie zwierząt lub wykonanie innych zabiegów na zwierzętach.

2. W przypadku gdy pasza lub pasza lecznicza stanowi poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz dla środowiska na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części przekraczającej powierzchnię województwa, minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, zarządzić środki, o których mowa w ust. 1, mając na względzie ochronę zdrowia ludzi lub zwierząt oraz środowiska.

Art. 46. 1. Podmiot działający na rynku pasz wykonujący działalność w zakresie wytwarzania lub obrotu paszami lub paszami leczniczymi, który wprowadził paszę do obrotu, a także osoba odpowiedzialna za przesyłkę w przypadku paszy lub paszy leczniczej przywożonej z państwa trzeciego, w przypadku posiadania dowodów, że pasza lub pasza lecznicza nie spełniają wymagań określonych w ustawie i stwarzają przez to poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz dla środowiska, powiadamiają o tym powiatowego lekarza weterynarii.

2. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje o:

- 1) paszy lub paszy leczniczej umożliwiające ich identyfikację;
- 2) umożliwiające ustalenie aktualnego miejsca położenia paszy lub paszy leczniczej;
- 3) przypuszczalnych zagrożeniach stwarzanych przez paszę lub paszę leczniczą;
- 4) działaniach podjętych w celu zapobieżenia przypuszczalnemu zagrożeniu stwarzanemu przez paszę lub paszę leczniczą.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do osób kierujących laboratoriami przeprowadzającymi analizy pasz lub pasz leczniczych.

4. Po otrzymaniu informacji, że pasza lub pasza lecznicza nie spełniają wymagań określonych w ustawie, powiatowy lekarz weterynarii podejmuje działania uniemożliwiające wykorzystanie w żywieniu zwierząt takiej paszy lub paszy leczniczej i niezwłocznie przystępuje do oceny ryzyka polegającej na przeprowadzeniu badań mających na celu określenie:

- 1) charakteru zagrożenia, a w przypadku gdy jest to niezbędne - zawartości substancji niepożądanych lub zabronionych;
- 2) źródła zagrożenia lub źródła pochodzenia substancji niepożądanych lub zabronionych.

5. Powiatowy lekarz weterynarii może objąć oceną ryzyka, o której mowa w ust. 4, także inne przesyłki tej samej paszy lub paszy leczniczej, które mogą zawierać substancje niepożądane w ilości przekraczającej ich dopuszczalną zawartość lub stwarzać zagrożenie wynikające z niespełniania przez pasze wymagań określonych w ustawie.

Art. 47. 1. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku stwierdzenia, że pasza lub pasza lecznicza stwarzają poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska:

- 1) informuje niezwłocznie:
 - a) wojewódzkiego lekarza weterynarii o konieczności wydania rozporządzenia, o którym mowa w art. 45 ust. 1, oraz
 - b) Głównego Lekarza Weterynarii;
- 2) przeprowadza kontrolę urzędową w celu zapobieżenia przeniesieniu zagrożenia na inne pasze lub pasze lecznicze.

2. W informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, powiatowy lekarz weterynarii podaje informacje określone w art. 43 ust. 1, oraz informacje pozwalające zidentyfikować zwierzęta, które były karmione daną paszą lub paszą leczniczą.

3. Główny Lekarz Weterynarii niezwłocznie przekazuje informację, o której mowa w ust. 1 pkt 1, Komisji Europejskiej, wskazując podjęte albo przewidywane do podjęcia działania w tym zakresie.

4. Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio do pasz oraz pasz leczniczych pochodzących z państw trzecich, które zostały przywiezione na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej w celu wprowadzenia ich do obrotu.

5. W przypadku ustania zagrożenia, o którym mowa w ust. 1, Główny Lekarz Weterynarii informuje o tym Komisję Europejską i inne państwa członkowskie Unii Europejskiej.

Art. 48. 1. W przypadku poważnego zagrożenia dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz dla środowiska minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, po uprzednim powiadomieniu Komisji Europejskiej, może, w drodze rozporządzenia:

- 1) wprowadzić czasowy zakaz przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przewozu przez jej terytorium pasz lub pasz leczniczych z państw, w których to zagrożenie występuje,
- 2) określić specjalne wymagania dla pasz lub pasz leczniczych przywożonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z innych państw
- mając na względzie zdrowie ludzi i zwierząt oraz bezpieczeństwo środowiska, a także opinię Komisji Europejskiej w zakresie zastosowania wymienionych zakazów lub ograniczeń.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa niezwłocznie powiadamia Komisję Europejską i inne państwa członkowskie Unii Europejskiej o wprowadzonych zakazach lub ograniczeniach.

Art. 49. 1. Kto:

- 1) wytwarza, wprowadza do obrotu lub stosuje w żywieniu zwierząt pasze niespełniające warunków określonych w ustawie lub rozporządzeniu nr 183/2005 lub przepisach wydanych w trybie tego rozporządzenia,
- 2) wytwarza, wprowadza do obrotu lub stosuje w żywieniu zwierząt dodatki paszowe niespełniające warunków określonych w art. 3 ust. 1 i ust. 3-5, art. 10 ust. 1 i ust. 7, art. 11, art. 12 ust. 1 i art. 16 ust. 5 rozporządzenia nr 1831/2003,
- 3) wprowadza do obrotu lub stosuje jako dodatki paszowe antybiotyki inne niż kokcydiostatyki i histomonostatyki,

- 4) wytwarza, wprowadza do obrotu lub stosuje w żywieniu zwierząt pasze, zawierające substancje, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 1 lub 2,
- 5) wytwarza, wprowadza do obrotu lub stosuje w żywieniu zwierząt gospodarskich materiały paszowe i mieszanki paszowe, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 3,
- 6) wytwarza, wprowadza do obrotu lub stosuje w żywieniu zwierząt materiały paszowe i mieszanki paszowe, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 4 i 5,
- 7) wprowadza do obrotu genetycznie zmodyfikowane pasze bez uzyskania zezwolenia, o którym mowa w przepisach rozporządzenia nr 1829/2003, albo dokonuje tych czynności niezgodnie z warunkami określonymi w tym zezwoleniu,
- 8) nie wycofuje z obrotu genetycznie zmodyfikowanej paszy określonej w decyzji Komisji Europejskiej albo dokonuje tych czynności niezgodnie z tą decyzją,
- 9) nie umieszcza na wprowadzanej do obrotu genetycznie zmodyfikowanej paszy oznakowania w sposób określony w przepisach rozporządzenia nr 1829/2003 i rozporządzenia nr 1830/2003 albo dokonuje tych czynności niezgodnie z tymi przepisami,
- 10) nie wykonuje obowiązku monitorowania wprowadzonej do obrotu genetycznie zmodyfikowanej żywności w sposób określony w przepisach rozporządzenia 1829/2003 albo dokonuje tych czynności niezgodnie z tymi przepisami,
- 11) nie przekazuje niezwłocznie Komisji Europejskiej informacji o wszelkich:
 - a) nowych danych naukowych lub technicznych, które mogą mieć wpływ na ocenę bezpieczeństwa stosowania genetycznie zmodyfikowanej paszy,
 - b) zakazach lub ograniczeniach nałożonych przez właściwe organy państwa trzeciego, w którym pasza jest wprowadzana do obrotu,
- 12) nie stosuje się do decyzji w sprawie przywozu organizmów zmodyfikowanych genetycznie przeznaczonych do bezpośredniego wykorzystania jako pasze lub do ich przetwarzania, o którym mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 1946/2003,
- 13) dokonuje transgranicznego przemieszczania organizmów zmodyfikowanych genetycznie przeznaczonych do bezpośredniego wykorzystania jako pasze lub do ich przetwarzania w sposób niezgodny z art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 1946/2003,

- 14) będąc podmiotem działającym na rynku pasz wykonuje działalność bez wymaganej rejestracji lub zatwierdzenia albo bez uprzedniego zgłoszenia zamiaru jej rozpoczęcia,
- 15) przeprowadza badania naukowe z zastosowaniem jako dodatków paszowych substancji, które nie zostały dopuszczone do obrotu, przetwarzania lub stosowania, niezgodnie z zasadami i warunkami określonymi w art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 1831/2003 lub bez powiadomienia powiatowego lekarza weterynarii,
- 16) niezgodnie z przepisami ustawy przeznacza do produkcji żywności zwierzęta wykorzystywane do badań naukowych z zastosowaniem jako dodatku paszowego substancji, które nie zostały dopuszczone do obrotu, przetwarzania lub stosowania,
- 17) wytwarza, wprowadza do obrotu lub stosuje w żywieniu zwierząt materiały paszowe z grup, o których mowa w art. 19 ust. 1, niedopuszczone do obrotu w Unii Europejskiej,
- 18) wytwarza, przechowuje, wprowadza do obrotu lub transportuje pasze lecznicze niezgodnie z wymaganiami określonymi w art. 16 ust. 1, 2 i 4 oraz w art. 17,
- 19) nie znakuje wprowadzanych do obrotu materiałów paszowych i mieszanek paszowych oraz pasz leczniczych zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 25 ust. 2 i w przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 7 lub znakuje je niezgodnie z tymi przepisami,
- 20) nie znakuje wprowadzanych do obrotu dodatków paszowych lub premiksów zgodnie z przepisami art. 16 ust. 1-4 i ust. 6 rozporządzenia nr 1831/2003 lub znakuje je niezgodnie z tymi przepisami,
- 21) stosuje w żywieniu zwierząt pasze niespełniające warunków określonych w ustawie w celach innych niż do badań naukowych lub bez powiadomienia powiatowego lekarza weterynarii,
- 22) nie informuje powiatowego lekarza weterynarii o rodzaju i ilości pasz lub pasz leczniczych przywiezionych z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
- 23) nie informuje powiatowego lekarza weterynarii o tym, że pasza lub pasza lecznicza niespełniająca wymagań określonych w ustawie mogą stwarzać poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska

- podlega karze grzywny.

2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, orzeka się na podstawie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

Art. 50. W ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2004 r. Nr 10, poz. 76) w art. 5 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dane indywidualne zawarte w systemie mogą być udostępniane wyłącznie organom statystyki publicznej oraz organom Inspekcji Weterynaryjnej w zakresie identyfikacji producentów, natomiast dane zbiorcze mogą być udostępniane innym organom administracji publicznej prowadzącym systemy informacyjne.”.

Art. 51. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. Nr 33, poz. 287, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 2 w pkt 5 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) wytwarzaniem, obrotem i stosowaniem pasz, dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt, genetycznie zmodyfikowanych organizmów do użytku paszowego i genetycznie zmodyfikowanych pasz oraz nad transgranicznym przemieszczaniem genetycznie zmodyfikowanych organizmów do użytku paszowego,”;

2) w art. 23:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Krajowe laboratoria referencyjne spełniają zadania i wymagania określone w art. 33 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 882/2004.”,

b) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Laboratoria, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2 i ust. 4, są laboratoriami urzędowymi określonymi w art. 12 rozporządzenia nr 882/2004.

8. Zadania krajowych laboratoriów referencyjnych w zakresie:

- 1) ujednoczenia standardów i metod analitycznych,
 - 2) organizacji okresowych testów porównawczych poszczególnych metod analitycznych, stosowanych przez laboratoria urzędowe,
 - 3) sprawdzania jakości preparatów diagnostycznych używanych do badań,
 - 4) gromadzenia i przetwarzania danych dotyczących wyników badań laboratoryjnych
- są finansowane z budżetu państwa.”;

3) w art. 24:

a) w ust. 2 w pkt 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„opinię właściwego dla kierunku badań krajowego laboratorium referencyjnego o.”,

b) uchyla się ust. 8;

4) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa wyznaczy, w drodze rozporządzenia, krajowe laboratoria referencyjne, o których mowa w art. 33 ust. 1 rozporządzenia nr 882/2004, mając na względzie spełnianie przez te laboratoria zadań i wymagań określonych w art. 33 ust. 2 i 3 tego rozporządzenia.

2. W przypadku gdy dla każdego wspólnotowego laboratorium referencyjnego minister właściwy do spraw rolnictwa wyznaczy więcej niż jedno krajowe laboratorium referencyjne, w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, określa się sposób współpracy tych laboratoriów, biorąc pod uwagę zapewnienie efektywnej współpracy koordynacji zadań między tymi laboratoriami oraz właściwą współpracę z innymi krajowymi laboratoriami referencyjnymi i wspólnotowymi laboratoriami referencyjnymi.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje informacje, o których mowa w art. 33 ust. 4 rozporządzenia nr 882/2004.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest organem właściwym w sprawie składania wniosków, o których mowa w art. 6 ust. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 378/2005 z dnia 4 marca 2005 r. w sprawie szczegółowych zasad wykonania rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie obowiązków i zadań laboratorium referencyjnego Wspólnoty dotyczących wniosków.”.

Art. 52. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 75 w ust. 1 uchyla się pkt 16;

2) w art. 84 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) nadzorem weterynaryjnym, na podstawie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2003 r. Nr 106, poz. 1002, z późn. zm.⁶⁾), ustawy z dnia 6 września 2001 r. - Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2004 r. Nr 53, poz. 533, z późn. zm.⁷⁾), ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. Nr 165, poz. 1590, z 2004 r. Nr 69, poz. 625 oraz z 2005 r. Nr, poz.), ustawy z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu (Dz. U. z 2004 r. Nr 16, poz. 145 oraz z 2005 r. Nr, poz.), ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. Nr 33, poz. 287, z późn. zm.⁴⁾), ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625 oraz z 2005 r. Nr 23, poz. 188, Nr 33, poz. 289 i Nr, poz. ...), ustawy z dnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. Nr, poz. ...) oraz ustawy z dnia 2005 r. o paszach (Dz. U. Nr, poz.).”.

Art. 53. Zezwolenia na wytwarzanie pasz leczniczych, wydane na podstawie przepisów dotychczasowych, uważa się za zatwierdzenia zakładów do wytwarzania pasz leczniczych w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 54. Operacyjny plan gotowości, o którym mowa w art. 44j ustawy wymienionej w art. 58, staje się operacyjnym planem awaryjnym w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia nr 882/2004 i zachowuje moc do dnia zatwierdzenia przez Radę Ministrów planu awaryjnego zgodnie z art. 14 ust. 3 niniejszej ustawy.

Art. 55. Powiadomienia i wnioski, o których mowa w art. 18 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 183/2005, złożone powiatowym lekarzom weterynarii do dnia wejścia w życie ustawy uznaje się za złożone ważnie.

Art. 56. Ilekroć w przepisach wdrażających lub wykonujących przepisy Unii Europejskiej lub innych przepisach dotyczących środków żywienia zwierząt jest mowa o środkach żywienia zwierząt - należy przez to rozumieć pasze w rozumieniu art. 3 ust. 4 rozporządzenia nr 178/2002.

Art. 57. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 4 ust. 2, art. 6 ust. 4, art. 20 ust. 5, art. 30p ust. 5, art. 30s, art. 31 ust. 2, art. 32 ust. 2, art. 36 ust. 8 pkt 1, art. 38 ust. 7 i 8, art. 42 ust. 2, art. 43j pkt 1, art. 44 ust. 10, art. 44a ust. 6 i art. 44h ustawy wymienionej w art. 58, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 15 ust. 2, art. 16 ust. 9, art. 18 ust. 2, art. 19 ust. 7, art. 20 ust. 3, art. 21 ust. 2, art. 22 ust. 3, art. 11 ust. 5 pkt 2, art. 25 ust. 7 i 8, art. 23 ust. 2, art. 37 pkt 1, art. 40, art. 41 ust. 3 i art. 44 niniejszej ustawy;
- 2) art. 25 ustawy wymienionej w art. 51, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 25 ust. 1 tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 58. Traci moc ustawa z dnia 23 sierpnia 2001 r. o środkach żywienia zwierząt (Dz. U. Nr 123, poz. 1350, z późn. zm.⁸⁾).

Art. 59. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się: ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej i ustawę z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

Przepisy niniejszej ustawy:

1) wykonują postanowienia:

- a) rozporządzenia (WE) nr 183/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 stycznia 2005 r. ustanawiającego wymagania dotyczące higieny pasz (Dz. Urz. UE L 35 z 8.02.2005, str. 1),
- b) rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt (Dz. Urz. UE L 268 z 18.10.2003, str. 29; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 40, str. 238),
- c) rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1) w zakresie dotyczącym pasz,
- d) rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. WE L 147 z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289) w zakresie dotyczącym pasz;

2) wdrażają postanowienia:

- a) dyrektywy Komisji 70/524/EWG z dnia 23 listopada 1970 r. dotyczącej dodatków paszowych (Dz. Urz. WE L 270 z 14.12.1970, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 1, str. 190, z późn. zm.),
- b) dyrektywy Rady 79/373/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie obrotu mieszankami paszowymi (Dz. Urz. WE L 86 z 6.04.1979, str. 30, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 4, str. 50, z późn. zm.),
- c) dyrektywy Rady 82/471/EWG z dnia 30 czerwca 1982r. dotyczącej niektórych produktów stosowanych w żywieniu zwierząt (Dz. Urz. WE L 213 z 21.07.1982, str. 8, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 5, str. 151, z późn. zm.),
- d) dyrektywy Rady 96/25/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie obrotu materiałami paszowymi, zmieniającej dyrektywy 70/524/EWG, 74/63/EWG, 82/471/EWG i 93/74/EWG oraz uchylającej dyrektywę 77/101/ EWG (Dz. Urz. WE L 125 z 23.05.1996, str. 35, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 19, str. 96, z późn. zm.).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568 i Nr 190, poz. 1864, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 69, poz. 624, Nr 91, poz. 1206, Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2702 oraz z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 22, poz. 288 i Nr 159, poz. 1548.

³⁾ dyrektywy 82/471/EWG z dnia 30 czerwca 1982r. dotyczącej niektórych produktów stosowanych w żywieniu zwierząt (Dz. Urz. WE L 213 z 21.07.1982, str. 8, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 5, str. 151, z późn. zm.),

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 877 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 23, poz. 188, Nr 33, poz. 289, Nr 163, poz. 1362 i Nr 178, poz. 1480.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2777 oraz z 2005 r. Nr 33, poz. 289, Nr 94, poz. 788, Nr 143, poz. 1199, Nr 175, poz. 1460 i Nr 177, poz. 1468 oraz z 2006 r. Nr ..., poz. ...

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 69, poz. 625, Nr 92, poz. 880 i Nr 96, poz. 959 oraz z 2005 r. Nr 33, poz. 289 i Nr 175, poz. 1462.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 69, poz. 625, Nr 91, poz. 877, Nr 92, poz. 882, Nr 93, poz. 896, Nr 173, poz. 1808, Nr 210, poz. 2135 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 94, poz. 787.

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 122, poz. 1144 i Nr 208, poz. 2020, z 2004 r. Nr 91, poz. 877 i Nr 281, poz. 2776 oraz z 2005 r. Nr 110, poz. 927.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o paszach, uchyla w całości obowiązującą obecnie ustawę z dnia 23 sierpnia 2001 r. o środkach żywienia zwierząt (Dz. U. nr 123, poz. 1350, z 2003 r. Nr 122, poz. 1144 i Nr 208, poz. 2020, z 2004 r. nr 91 poz. 877 i Nr 281, poz. 2776 oraz z 2005 r. nr 110, poz. 927).

Celem projektowanej ustawy jest właściwe wykonanie przepisów Unii Europejskiej w zakresie wytwarzania, wprowadzania do obrotu i stosowania w żywieniu zwierząt pasz i pasz leczniczych. Dotychczas materia objęta projektowaną regulacją stanowiła głównie przedmiot uregulowania dyrektyw Unii Europejskiej, które zostały wdrożone do prawa polskiego w drodze ustawy z dnia 23 sierpnia 2001 r. o środkach żywienia zwierząt (Dz. U. Nr 123, poz. 1350, z późn. zm.).

Obecnie znaczna część materii objętej dyrektywami została uregulowana w drodze rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady bądź rozporządzeń Komisji.

Należy tu wymienić następujące rozporządzenia:

- 1) rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. bezpieczeństwa żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 1.02.2002, str. 1);
- 2) rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1);
- 3) rozporządzenia Komisji (WE) nr 378/2005 z dnia 4 marca 2005 r. w sprawie szczegółowych zasad wykonania rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie obowiązków i zadań laboratorium referencyjnego Wspólnoty dotyczących wniosków o wydanie zezwolenia na stosowanie dodatków paszowych (Dz. Urz. UE L59 z 5.03.2005, str.8);
- 4) rozporządzenie (WE) nr 183/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 stycznia 2005 r. ustanawiającego wymagania dotyczące higieny pasz (Dz. Urz. UE L 35 z 8.02.2005, str. 1);

- 5) rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt (Dz. Urz. WE L 268 z 18.10.2003).

Wymienione wyżej przepisy dotyczą zarówno ogólnych zasad w zakresie szeroko rozumianego prawa żywnościowego i prawa paszowego (rozporządzenie nr 178/2002), urzędowych kontroli żywności i środków żywienia zwierząt (rozporządzenie nr 882/2004), jak i zagadnień dotyczących wyłącznie środków żywienia zwierząt, a zwłaszcza wymagań w zakresie higieny pasz (rozporządzenie nr 183/2005 i nr 378/2005).

Z dniem 1 stycznia 2006 r. na podstawie art. 61 ust. 1 rozporządzenia nr 882/2004 zostaną uchylone następujące dyrektywy:

- 1) dyrektywa Komisji 70/373/EWG z dnia 20 lipca 1970 r. w sprawie wprowadzenia wspólnotowych metod pobierania próbek i analizy do celów urzędowej kontroli pasz (Dz. Urz. WE L 170, z 03.08.1970, str. 2, z późn. zm.) - dyrektywa ta została wdrożona do polskiego systemu prawnego przepisami ustawy z dnia 23 sierpnia 2001 r. o środkach żywienia zwierząt (Dz. U. Nr 123, poz. 1350, z późn. zm.) oraz przepisami wykonawczymi wydanymi na jej podstawie;
- 2) dyrektywa Rady 95/53/WE z dnia 25 października 1995 r. ustalająca zasady regulujące organizację kontroli urzędowych w zakresie żywienia zwierząt (Dz. Urz. UE L 265, z 8.11.1995, str. 17 z późn. zm.) - dyrektywa ta została wdrożona do polskiego systemu prawnego przepisami ustawy z dnia 23 sierpnia 2001 r. o środkach żywienia zwierząt (Dz. U. Nr 123 poz. 1350 z późn. zm.) oraz przepisami wykonawczymi wydanymi na jej podstawie, a także
- 3) decyzja Rady 98/728/WE z dnia 14 grudnia 1998 r. dotycząca wspólnotowego systemu opłat w sektorze pasz zwierzęcych (Dz. Urz. UE L 346 z 22.12.1998, str. 51).

Rozporządzenie (WE) nr 183/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 stycznia 2005 r. ustanawiające wymagania dotyczące higieny pasz (Dz. Urz. UE L 35 z 8.02.2005, str. 1) uchyla dwie dyrektywy:

- 1) dyrektywę Rady 95/69/WE z dnia 22 grudnia 1995 r. ustanawiającą warunki i środki dla zatwierdzania i rejestracji określonych zakładów i pośredników prowadzących działalność w sektorze pasz zwierzęcych i zmieniająca dyrektywy 70/524/EWG, 74/63/EWG, 79/373/EWG i 82/471/EWG (Dz. Urz. WE L 332 z 30.12. 1995, str. 15 z późn. zm.);
- 2) dyrektywę Rady 98/51/WE z dnia 9 lipca 1998 r. ustanawiającą niektóre środki w celu wykonania dyrektywy Rady 95/69/WE ustanawiającej warunki i środki dla zatwierdzania i rejestracji określonych zakładów i pośredników prowadzących działalność w sektorze pasz zwierzęcych (Dz. Urz. WE L 208 z 24.7.1998 r., str. 43 z późn. zm.).

Obie z wyżej wymienionych dyrektyw zostały implementowane do polskiego porządku prawnego przepisami ustawy o środkach żywienia zwierząt oraz przepisami aktów wykonawczych wydanymi na jej podstawie.

Przepisy rozporządzenia nr 183/2005 stosuje się od dnia 1 stycznia 2006 r. i z tym dniem wymienione przepisy ustawy i aktów wykonawczych w zakresie objętym uchylonymi dyrektywami powinny zostać zastąpione odpowiednimi przepisami.

Rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt (Dz. U. WE L 268 z 18.10.2003) zostało już wykonane w polskim ustawodawstwie przepisami ustawy z dnia 25 listopada 2004 r. o zmianie ustawy o środkach żywienia zwierząt (Dz. U. Nr 281, poz. 2776), która weszła w życie z dniem 13 stycznia 2005 r.

Przepisy rozporządzeń Unii Europejskiej wiążą w całości państwa członkowskie Unii Europejskiej i są na ich terytorium stosowane bezpośrednio, z czym wiąże się również zakaz regulowania w prawie krajowym spraw uregulowanych w rozporządzeniach. Biorąc pod uwagę powyższe należało dokonać odpowiednich zmian w ustawie z dnia 23 sierpnia 2001 r. o środkach żywienia zwierząt (Dz. U. Nr 123, poz. 1350, z późn. zm.).

W związku z tym, że wiązałoby się to z uchyceniem znacznej części przepisów ustawy w zakresie dotyczącym środków żywienia zwierząt, przez co stałaby się ona mało czytelna, oraz zważywszy, że już znaczna część przepisów została uchylona w

związku z wykonaniem rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt (Dz.Urz. WE L 268 z 18.10.2003), wydaje się właściwym opracowanie projektu nowej ustawy.

Projekt ustawy składa się z przepisów mających dwojaki charakter. Pierwsze mają charakter kompetencyjny i stanowią wykonanie wymienionych wyżej przepisów rozporządzeń Unii Europejskiej. Drugie wdrażają postanowienia dyrektyw.

Przepisy o charakterze kompetencyjnym określają właściwość organów w zakresie higieny i urzędowej kontroli pasz oraz dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt, określonych w przepisach: rozporządzenia nr 178/2002, rozporządzenia nr 882/2004, rozporządzenia nr 1831/2003, rozporządzenia nr 378/2005 oraz rozporządzenia nr 183/2005.

W zakresie, w jakim przepisy ustawy wdrażają postanowienia dyrektyw Unii Europejskiej ustawa reguluje:

- 1) zasady wytwarzania i stosowania pasz leczniczych oraz obrotu nimi, a także wymagania dotyczące jakości tych pasz;
- 2) wymagania dotyczące higieny pasz i wprowadzania ich do obrotu oraz
- 3) sposób sprawowania nadzoru i urzędowej kontroli pasz oraz pasz leczniczych.

Przepisy projektowanej ustawy w w/w w zakresie wdrażają postanowienia następujących dyrektyw:

- 1) 79/373/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie obrotu mieszankami paszowymi (Dz. Urz. WE L 86 z 6.4.1979, str. 30; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz.3, t. 4, str. 50);
- 2) 82/471/EWG z dnia 30 czerwca 1982 r. dotyczącej niektórych produktów stosowanych w żywieniu zwierząt (Dz. Urz. WE L 213 z 21.7.1982, str. 8; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz.3, t. 5, str. 151);
- 3) 96/25/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie obrotu materiałami paszowymi, zmieniającej dyrektywy 70/524/EWG, 74/63/EWG, 82/471/EWG i 93/74/EWG oraz uchylającej dyrektywę 77/101/ EWG (Dz. Urz. WE L 125 z 23.5.1996, str. 35; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3 , t. 19, str. 96);

- 4) 70/524/EWG z dnia 23 listopada 1970 r. dotycząca dodatków paszowych (Dz. Urz. WE L 270 z 14.12.1970, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3 , t. 1, str. 190).

Z istotnych zmian, jakie wprowadzono w projekcie ustawy jest tytuł ustawy - ustawa o paszach. Do tej pory tytuł ustawy brzmiał – ustawa o środkach żywienia zwierząt. Zmiana tytułu wynika z konieczności dostosowania nazewnictwa projektu ustawy do nazewnictwa przyjętego w wymienionych wyżej rozporządzeniach. Konsekwencją tego jest przyjęcie w całym projekcie ustawy określenia „pasz” zamiast określenia „środki żywienia zwierząt”. Inne istotne zmiany to:

- 1) wprowadzenie zamiast zezwoleń na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania środków żywienia zwierząt i pasz leczniczych oraz obrotu nimi - rejestracji i zatwierdzania zakładów – zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 183/2005;
- 2) prowadzenie przez powiatowych lekarzy weterynarii wykazów zarejestrowanych i zatwierdzonych zakładów;
- 3) prowadzenie przez Głównego Lekarza Weterynarii krajowego wykazu zakładów – zamiast dotychczasowej ewidencji przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania środków żywienia zwierząt lub pasz leczniczych;
- 4) opracowywanie przez Głównego Lekarza Weterynarii operacyjnego planu awaryjnego na wypadek wystąpienia zagrożeń związanych z wytwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu pasz i ich stosowania w żywieniu zwierząt – zgodnie z rozporządzeniem nr 882/2004, zamiast dotychczasowego operacyjnego planu gotowości.

Nadal pozostawiono kontrolę urzędową i nadzór nad wytwarzaniem, obrotem i stosowaniem pasz oraz pasz leczniczych w kompetencji Inspekcji Weterynaryjnej, a nadzór nad obrotem paszami przeznaczonymi dla zwierząt towarzyszących, z wyłączeniem zakładów leczniczych dla zwierząt - inspekcji Handlowej.

Projektowana ustawa zmienia ustawę z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2004 r. Nr 10, poz. 76). Proponowana

zmiana umożliwi przekazywanie Inspekcji Weterynaryjnej danych indywidualnych zawartych w systemie w zakresie identyfikacji producentów. Na podstawie dotychczasowych przepisów wszelkie dane zawarte w systemie mogły być udostępniane wyłącznie organom statystyki publicznej natomiast dane zbiorcze mogły być udostępniane innym organom administracji publicznej prowadzącym systemy informacyjne.

Projektowaną ustawą zmienia się również ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. Nr 33, poz. 287 i Nr 91, poz. 877). Zmiana ta ma na celu:

- 1) rozszerzenie zakresu nadzoru sprawowanego przez Inspekcję Weterynaryjną o zagadnienia dotyczące genetycznie zmodyfikowanych organizmów do użytku paszowego i genetycznie zmodyfikowanych pasz łącznie z ich transgranicznym przemieszczaniem, oraz
- 2) ujednoczenie przepisów w zakresie urzędowych laboratoriów i krajowych laboratoriów referencyjnych, określonych obecnie w rozporządzeniu nr 882/2004.

Projektowaną ustawą zmienia się również ustawę z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.). Przepisy Unii Europejskiej dotyczące pasz określają jedynie wymagania, jakie powinien spełniać zakład, w którym wytwarza się pasze oraz wymagają zatwierdzenia lub rejestracji takich zakładów. Instytucja zatwierdzenia zakładu nie jest tożsama z zezwoleniem na prowadzenie działalności gospodarczej, gdyż zatwierdzenie dotyczy jedynie miejsca, w którym prowadzona jest taka działalność. W związku z powyższym w ww. ustawie w art. 75 w ust. 1 proponuje się skreślić pkt 16. Ponadto ze względu na fakt, iż ustawa z dnia 23 sierpnia 2001 r. o środkach żywienia zwierząt ma być uchylona projektowaną ustawą w ww. ustawie proponuje się również dokonać zmiany art. 84 pkt 6, polegającej na zastąpieniu w treści tego art. uchylanej ustawy o środkach żywienia zwierząt projektowaną ustawą o paszach.

Projekt niniejszej ustawy był przedmiotem uzgodnień z członkami Rady Ministrów. Jednakże na skutek ww. uzgodnień zakres przedmiotowy projektowanej regulacji uległ rozszerzeniu poprzez wprowadzenie regulacji w zakresie wykonania

przepisów Unii Europejskiej dotyczących organizmów genetycznie zmodyfikowanych, w tym pasz zmodyfikowanych genetycznie, tj:

- 1) rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz. Urz. UE L 268 z 18.10.2003, str. 1);
- 2) rozporządzenia (WE) nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. dotyczącego możliwości śledzenia i etykietowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz możliwości śledzenia żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie i zmieniające dyrektywę 2001/18/WE (Dz. Urz. UE L 268 z 18.10.2003, str. 24);
- 3) w rozporządzenia (WE) nr 1946/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie transgranicznego przemieszczania organizmów genetycznie zmodyfikowanych (Dz. Urz. UE L 287 z 5.11.2003, str. 1)
- 4) rozporządzenia Komisji (WE) nr 641/2004 z dnia 6 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowych zasad wykonywania rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącego się do wniosków o zatwierdzenie nowego typu żywności i paszy genetycznie zmodyfikowanej, powiadamiania o istniejących produktach, oraz przypadkowym lub technicznie nieuniknionym występowaniu materiału genetycznie zmodyfikowanego, który pomyślnie przeszedł ocenę ryzyka.

Powyższe rozporządzenia dotyczące organizmów genetycznie zmodyfikowanych weszły w życie przed przystąpieniem Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej i powinny być stosowane w naszym państwie z dniem 1 maja 2004 r.

Projekt ustawy stanowi, że minister właściwy do spraw rolnictwa, w sprawach dotyczących genetycznie zmodyfikowanych organizmów do użytku paszowego i genetycznie zmodyfikowanych pasz, wykonuje zadania, kompetencje i obowiązki właściwego organu krajowego, właściwego organu w państwie członkowskim Unii Europejskiej, określonych w rozporządzeniach nr 1829/2003 i nr 1830/2003. Natomiast w sprawach transgranicznego przemieszczania organizmów genetycznie zmodyfikowanych do użytku paszowego lub pasz genetycznie zmodyfikowanych

Główny Lekarz Weterynarii wykonuje zadania, kompetencje i obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Przepisy rozporządzeń Unii Europejskiej zawartych w systemie w zakresie identyfikacji producentów z zakresu organizmów genetycznie zmodyfikowanych, w tym pasz zmodyfikowanych genetycznie, są przepisami dotyczącymi nie tylko pasz zmodyfikowanych genetycznie, ale również żywności zmodyfikowanej genetycznie. Już z tego wynikać może, że zgodnie z przepisami o działach administracji rządowej - ustawa z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 159, poz. 154 z późn. zm.) - rozporządzenia te powinny być wykonywane w zakresie dotyczącym żywności przez ministra właściwego do spraw zdrowia (vide art. 33 ust. 1 ustawy), a w zakresie dotyczącym środków żywienia zwierząt przez ministra właściwego do spraw rolnictwa (vide 22 ust. 1 ustawy). Należy jednak pamiętać, że przepisy te stanowią jeden z elementów większej całości przepisów UE dotyczących organizmów genetycznie zmodyfikowanych, z których podstawowymi aktami prawnymi są:

- 1) dyrektywa 90/219/EWG z dnia 23 kwietnia 1990 r. w sprawie ograniczonego stosowania mikroorganizmów zmodyfikowanych genetycznie (Dz. Urz. WE L 117 z 8.05.1990, str. 1 i n., z późn. zm.),
- 2) dyrektywa 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylającej dyrektywę Rady 90/220/EWG (Dz. Urz. WE L 106 z 17.04.2001, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15. t. 6, str. 77, z późn. zm.).

Akty prawne Unii Europejskiej z zakresu organizmów genetycznie zmodyfikowanych stanowią skomplikowaną materię łączącą w sobie zarówno zagadnienia związane z bezpieczeństwem zdrowia ludzi, w tym bezpieczeństwem żywności i pasz, oraz bezpieczeństwem zdrowia zwierząt i ochroną środowiska. Ze względu na tak szeroki zakres najwłaściwszym rozwiązaniem, mającym na celu implementację i wykonanie przedmiotowych przepisów Unii Europejskiej, wydawało się być kompleksowe uregulowanie wszelkich kwestii dotyczących organizmów genetycznie zmodyfikowanych w jednej ustawie. Potwierdzeniem tego jest

rozwiązanie przyjęte w polskim systemie prawnym, polegające na wprowadzeniu odrębnej ustawy regulującej sprawę dotyczące GMO. Obecnie w tym zakresie obowiązuje ustawa z dnia 22 czerwca 2001 r. o organizmach genetycznie zmodyfikowanych (Dz. U. Nr 76, poz. 811 z późn. zm.), a na etapie prac rządowych znajduje się projekt ustawy – Prawo o organizmach genetycznie zmodyfikowanych. Jednocześnie zgodnie z art. 28 ust. 1 pkt 10 ustawy o działach administracji rządowej sprawy organizmów genetycznie zmodyfikowanych należą co do zasady do działu administracji rządowej – środowisko. Dział ten nie obejmuje jednak spraw związanych z wydawaniem zezwoleń na wprowadzenie do obrotu żywności i środków farmaceutycznych (zawierających lub wytworzonych z GMO). Z kolei zgodnie z art. 9 ustawy o organizmach genetycznie zmodyfikowanych organem administracji rządowej właściwym do spraw GMO jest minister właściwy do spraw środowiska.

Możliwe tu było przyjęcie dwu rozwiązań. Pierwsze - uregulowanie kwestii dotyczących żywności i pasz objętych przepisami przedmiotowych rozporządzeń Unii Europejskiej w ustawie o organizmach genetycznie zmodyfikowanych, poprzez dokonanie zmian jej przepisów lub ewentualnie opracowanie nowej ustawy, z tym że należy pamiętać, iż część zagadnień dotyczących żywności genetycznie modyfikowanej regulują przepisy ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia (Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 265). Drugim rozwiązaniem jest pozostawienie generalnych rozwiązań z zakresu GMO w ustawie o organizmach genetycznie zmodyfikowanych i uregulowanie kwestii dotyczących żywności genetycznie zmodyfikowanej w ustawie o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia (jak dotychczas), a kwestii dotyczących pasz genetycznie zmodyfikowanych w ustawie o środkach żywienia zwierząt. Wydaje się, że to drugie rozwiązanie wymagałoby też dokonania zmian w ustawie o działach administracji rządowej, w zakresie spraw objętych działem rolnictwo.

Ze względu na krytyczną ocenę projektu ustawy o paszach, który był przedmiotem oceny w miesiącu sierpniu br. w obecnej wersji zastosowano drugie z rozwiązań. W związku z powyższym projekt ustawy – Prawo o organizmach genetycznie zmodyfikowanych przygotowywanej przez Ministra Środowiska poprzez usunięcie regulacji dotyczących organizmów genetycznie zmodyfikowanych do

użytku paszowego jak i pasz genetycznie zmodyfikowanych nie ma zastosowania do tych produktów w zakresie uregulowanym w projekcie niniejszej ustawy.

Przepisy przejściowe w zakresie objętym regulacją projektowanej ustawy w większości zostały określone w przepisach unii Europejskiej. Zgodnie z przepisami art. 18 rozporządzenia nr 183/2005:

- 1) zakłady i pośrednicy zatwierdzeni albo zarejestrowani w sposób zgodny z dyrektywą 95/69/WE mogą kontynuować swoją działalność pod warunkiem, że powiadomią o tym właściwy organ, na którego obszarze działania znajdują się ich obiekty do dnia 1 stycznia 2006 r.;
- 2) zakłady i pośrednicy, które zgodnie z dyrektywą 95/69/WE nie podlegają rejestracji ani zatwierdzaniu, lecz które muszą zostać zarejestrowane na mocy rozporządzenia (WE) nr 183/2005, mogą kontynuować swoją działalność pod warunkiem złożenia do dnia 1 stycznia 2006 r. właściwemu organowi, na którego obszarze działania położone są ich obiekty, wniosku o rejestrację,
- 3) w terminie do dnia 1 stycznia 2008 r. wnioskodawca musi złożyć oświadczenie w formie wymaganej przez właściwy organ, iż spełnia on warunki określone w rozporządzeniu WE) nr 183/2005;
- 4) uwzględniając istniejące systemy gromadzenia danych, właściwe organy wzywają powiadamiającego lub wnioskodawcę do udzielenia jedynie takich dodatkowych informacji, które zapewniają zgodność z postanowieniami rozporządzenia WE) nr 183/2005. W szczególności właściwe organy mogą uznać za wniosek o rejestrację powiadomienie, o którym mowa w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 852/2004.

Biorąc pod uwagę fakt, iż ustawa wejdzie w życie po dniu, w którym upływa termin do złożenia powiadomień i wniosków określonych w art. 18 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 183/2005, uzasadnionym jest wskazanie, że te powiadomienia i wnioski złożone powiatowym lekarzom weterynarii do dnia wejścia w życie ustawy uznaje się za złożone ważnie.

Ponadto w związku z koniecznością opracowania nowego operacyjnego planu gotowości na podstawie przepisów Unii Europejskiej oraz projektowanej ustawy zachodzi konieczność zachowania w mocy obowiązującego operacyjnego planu gotowości do dnia zatwierdzenia przez Radę Ministrów nowego planu.

Zachodzi również konieczność regulacji przejściowej dotyczącej pasz leczniczych, których nie obejmują przepisy wymienionych na wstępie rozporządzeń Unii Europejskiej.

Proponuje się, aby ustawa weszła w życie z dniem ogłoszenia, gdyż z dniem 1 stycznia 2006 r. wchodzi w życie rozporządzenia Unii Europejskiej, których wykonaniem jest projektowana ustawa. Wejście w życie projektowanej ustawy z dniem ogłoszenia nie narusza zasad demokratycznego państwa prawnego, gdyż przepisy rozporządzeń Unii Europejskiej w zakresie wykonywanym w projektowanej ustawie są stosowane bezpośrednio, a projektowana ustawa w znacznej mierze ma charakter kompetencyjny i nie nakłada nowych obowiązków na obywateli.

Projekt ustawy stanowi wykonanie przepisów Unii Europejskiej i nie podlega notyfikacji na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowana ustawa o paszach oddziaływać będzie na podmioty prowadzące działalność w zakresie wytwarzania lub obrotu dodatkami paszowymi, premiksami i mieszankami paszowymi. Włączenie do polskiego porządku prawnego nowych regulacji obowiązujących we wspólnocie dotyczących zarówno ogólnych zasad w zakresie szeroko rozumianego prawa żywnościowego i prawa paszowego (rozporządzenie nr 178/2002), urzędowych kontroli żywności i środków żywienia zwierząt (rozporządzenie nr 882/2004), jak i zagadnień dotyczących wyłącznie środków żywienia zwierząt, a zwłaszcza wymagań w zakresie higieny pasz (rozporządzenie nr 183/2005 i nr 378/2005) spowoduje, że pasze stosowane w żywieniu zwierząt nie będą:

- 1) stanowić zagrożenia dla zdrowia ludzi i zwierząt;
- 2) charakteryzować się negatywnym wpływem na bezpieczeństwo środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego;
- 3) szkodliwie wpływać na środowisko naturalne.

2. Zakres przeprowadzonych konsultacji społecznych

W ramach prowadzonych uzgodnień projekt ustawy zostanie przekazany do konsultacji do Federacji Związków Producentów Rolnych, Izby Gospodarczej Handlowców, Przetwórców Zbóż i Producentów Pasz, Krajowej Izby Lekarsko – weterynaryjnej, Krajowej Izby Producentów Drobiu i Pasz, Krajowej Rady Izb Rolniczych, Krajowego Związku Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”, Polskiego Związku Producentów Pasz, Związku Zawodowego Rolnictwa „Samoobrona”, „Polkarma” Polskiego Stowarzyszenia Producentów Karmy dla Zwierząt Domowych, Krajowej Rady Drobiarstwa, Związku Zawodowego Rolników „Ojczyzna”, Polskiego Związku Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „Polsus”, Rady Gospodarki Żywnościowej, Polskiej Federacji Hodowców Bydła i Producentów Mleka oraz Polskiego Związku Zrzeszeń Hodowców i Producentów Drobiu.

3. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżet samorządu terytorialnego

Wejście w życie ustawy nie wpłynie na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ aktu na rynek pracy

Wejście w życie ustawy nie wpłynie na rynek pracy

5. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wprowadzenie w życie przepisów ustawy spowoduje, że polskie podmioty będą mogły wprowadzać pasze bezpieczne dla zdrowia zwierząt, ludzi i środowiska naturalnego.

6. Wpływ aktu normatywnego na rozwój regionalny

Ustawa nie będzie miała wpływu na sytuację i rozwój regionów.

7. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza, jeżeli projekt pociąga za sobą zwiększenie obciążeń budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Ustawa spowoduje zwiększenie zadań dla Inspekcji Weterynaryjnej wynikających ze zwiększenia zakresu działań kontrolnych jak i z konieczności rejestracji produkcji pierwotnej pasz. W związku z powyższym istnieje konieczność zwiększenia zatrudnienia na szczeblu powiatów o 304 etaty, co spowoduje skutki finansowe dla budżetu w kwocie 19,2 mln zł. w skali roku. Wniosek w tej sprawie zostanie złożony w ramach planowanej corocznie w ustawie budżetowej rezerwy celowej „Rezerwa płacowa na zmiany organizacyjne i nowe zadania”, którą dysponuje Rada Ministrów.

Opracowano w Departamencie Bezpieczeństwa
Żywności i Weterynarii

Akceptował

Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym